MASCA
IDENTITATE ȘI CONTAGIUNE

MASCA

IDENTITATE ȘI CONTAGIUNE

COORDONATOR
CONF. DR. ALEXANDRA CRĂCIUN

EDITURA UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI
BUCHAREST UNIVERSITY PRESS

GRAFICĂ

ANDREEA - COSMINA CONSTANTIN
ANDREEA - MIHAELA IONIȚĂ
CORINA LĂȚOSU

REDACTORI

ANDREI BĂȘTIC
DENISA DULEA
MĂDĂLINA CHEOSEAUA

FOTOGRAFIE COPERTĂ

ANDREEA - COSMINA CONSTANTIN

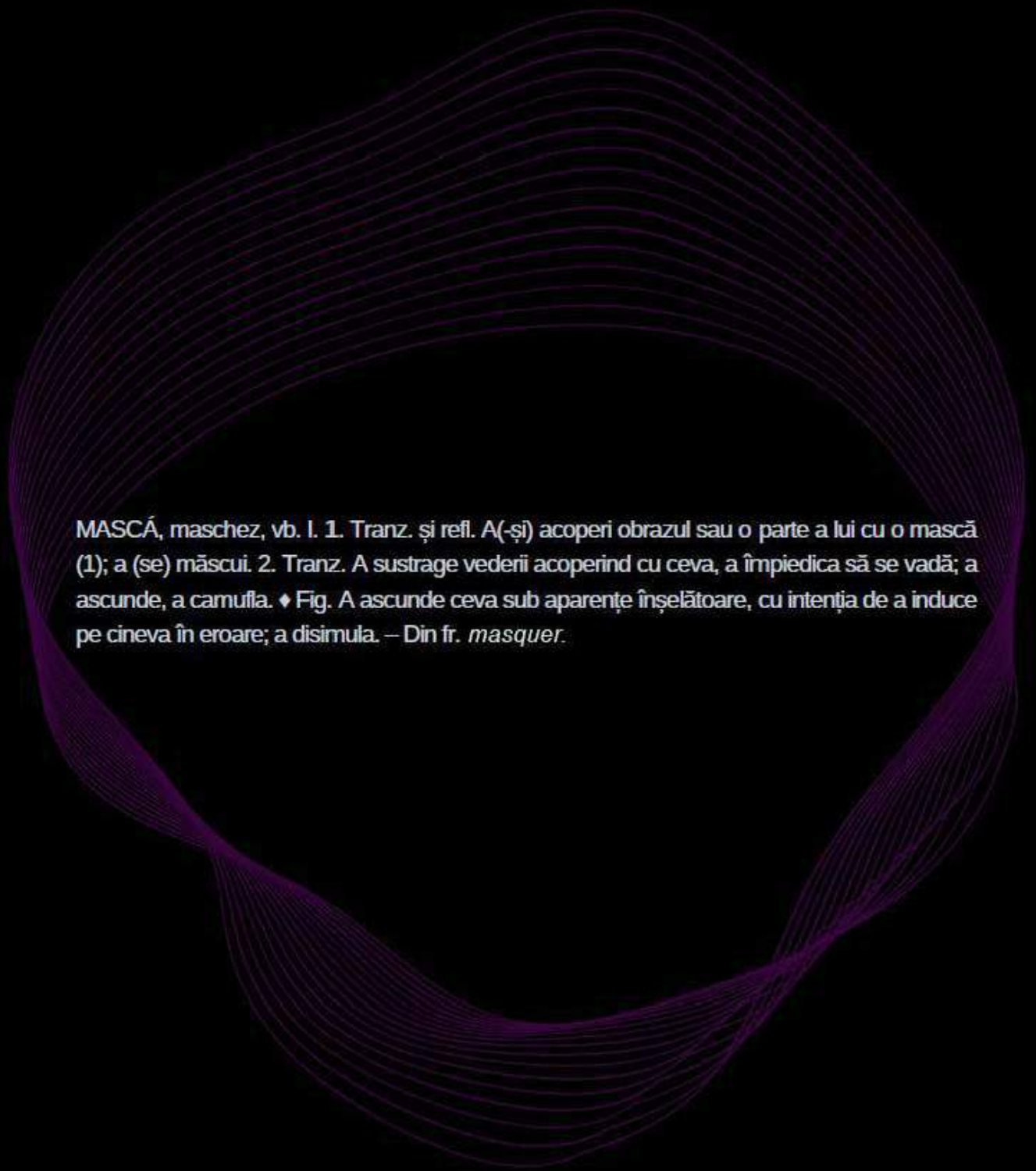

MASCÁ, maschez, vb. I. 1. Tranz. și refl. A(-și) acoperi obrazul sau o parte a lui cu o mască (1); a (se) măscui. 2. Tranz. A sustrage vederii acoperind cu ceva, a împiedica să se vadă; a ascunde, a camufla. ♦ Fig. A ascunde ceva sub aparențe înșelătoare, cu intenția de a induce pe cineva în eroare; a disimula. – Din fr. *masquer.*

FORCE QUIT ● Prin ochelarii anului 2020, lumea se vede invers. Aproapele se vede departe, chipul se decupează parțial, străzile sunt mereu aproape goale, ușile se sustrag funcției lor, restrângându-se ca ferestre.

Nici amfiteatrele nu se văd mai frumos.

Pixelate, difuze, defazate sau, uneori, suspendate de „Google Meet" doar ca o suită de dreptunghiuri negre cu burice colorate intens, amfiteatrele și-au pierdut brusc ecoul, nu mai răspund, nu mai reverberează, nu mai rostogolesc fosnetele gândurilor, nu mai găzduiesc înserarea sau mirosul de dimineață însorită de toamnă, nu se mai udă de urmele de pași ale primei zăpezi.

„Azi oare ce o să ne mai spună?!?", „La ce oră sunt prezentările de proiect?", „La cât începe examinarea orală?" - sunt întrebări resorbite în nervurile băncilor al căror lemn nu mai atinge decât umbrele celor care obișnuiau să le scrijelească.... Ecranul e cuminte. Luminează de cum îl deschid. Link, open, click, admit, admit, admit, admit, admit, admit, admit, admit, admit, admit, admit.... Admit all. Am intrat într-o sută de case, cu o sută de chipuri identice, distribuite de același ecran. Sunt de o sută de ori, dar mai puțin decât o singură dată.

2020, anul furat, deformează spațiul și timpul. Spațiul dilată nesfârșit masa sufrageriei pe care este așezat calculatorul, împingând-o chiar până pe alt continent (unul dintre studenți își trăiește pandemia în Mexic). Timpul se strânge, în schimb, în jurul scaunului meu, într-un prezent continuu în care noaptea se lasă doar ca log out. Doar pantofii cu toc și dâra de parfum încolăcită îmi dau sentimentul că sunt la curs. La cel mai postmodern curs din ultimul sfert de secol pe care, de altfel, mi l-am petrecut predând.

„(...) exteriorul meu se întregește, tot ce am mai secret trece în acest chip, această ființă plată și închisă pe care reflectarea mea în apă mă făcea s-o bănuiesc deja. (...) Fantoma oglinzii duce cu sine carnea mea și totodată întreg invizibilul trupului meu poate invada celelalte trupuri pe care le văd. De acum înainte, trupul meu poate conține secvențe prelevate din cel al altora tot așa cum substanța mea trece în ele, omul este oglindă pentru om." – nota Maurice Merleau-Ponty.

Poate că fusese și el acolo, în mareea digitală care virtualiza de-a valma pisici, studenți, prieteni sau părinți prinși pe picior greșit în cadru, pijamale, „deconstrucții", capoate, animale de pluș, „urme", plaje tropicale, birouri, poze cu biblioteci fake, cafenele Starbucks, și, evident, ficuși.

„Întreg invizibilul trupului meu poate invada celelalte trupuri pe care le văd" – spune Merleau-Ponty. Contaminarea acesta digitală este cel puțin tot atât de bizară ca cealaltă. Una ne orbește, ne ascunde, ne acoperă chipul cu măști, ne izolează, parazitează septic tot ceea ce înainte fusese contact.

Cealaltă ne expune, ne divulgă, transformă intimitatea în scenă, intră în dormitoare, bucătării, livinguri, descoperă ceea ce nu ar fi trebuit să vedem niciodată. Forțează o familiaritate infantilă ce rectifică, prin ubicuitate, orice act academic la o extensie de tip „ ".

La „un click" distanță profesorul poate fi manevrat din setări. Allow. Mute. Pin. Dismiss. Suntem la butoanele unei lumi care de fapt, în felul acesta, ne controlează. Alt+Cmd+Esc.

Prin ochelarii anului 2020, lumea se vede invers. În universul real, se poartă filtrul cu MASCĂ. Un filtru albastru, strâmb, agățat de urechi. Un filtru sub care o parte din noi a început să orbească. Un filtru în memoria celor 2.47 de milioane de oameni pentru care contagiunea a însemnat chiar Force Quit.

● CONF. UNIV. DR. ALEXANDRA CRĂCIUN

---

[1] Maurice Merleau-Ponty, *L-oeil et l'esprit*, Gallimard, Paris, 1985, p. 33-34;

[2] *Idem*.

https://biblioteca-digitala.ro / https://unibuc.ro

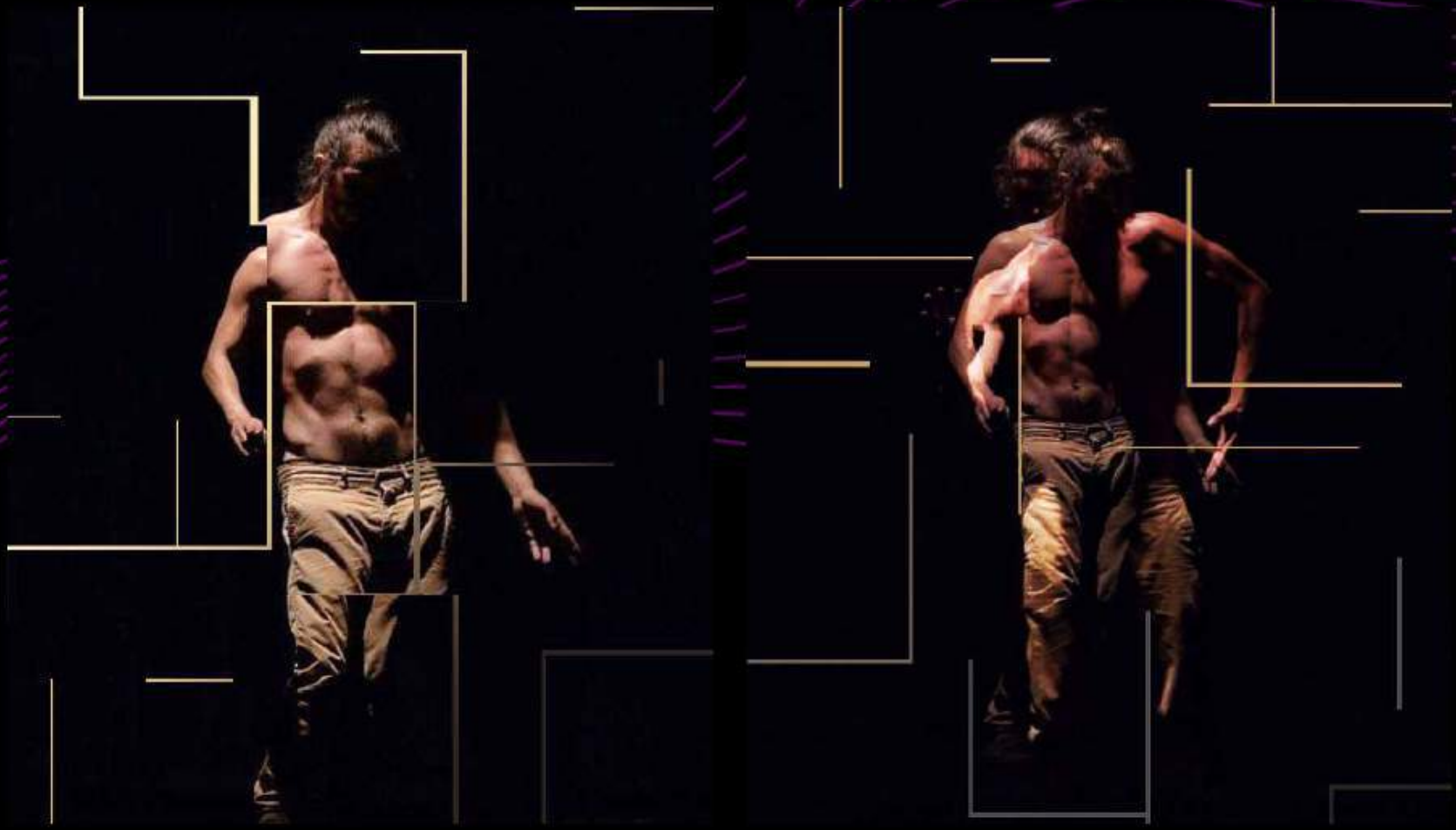

ÎN „UMBRA" OBSCURULUI ● Este, oare, umbra verisunea adevărată a ta? Să fie tocmai ea masca pe care ne e frică să o purtăm în fața celorlalți, cea pe care ne permitem doar să o lăsăm să mănânce asfaltul în urma pașilor făcuți, atunci când ne folosim persona în fața restului?

● APOSTU DIANA

Masca Fata
de unica folosinta
Hoțul
de măști
Protecția mai presus de orice
MARKUS ZUSAK

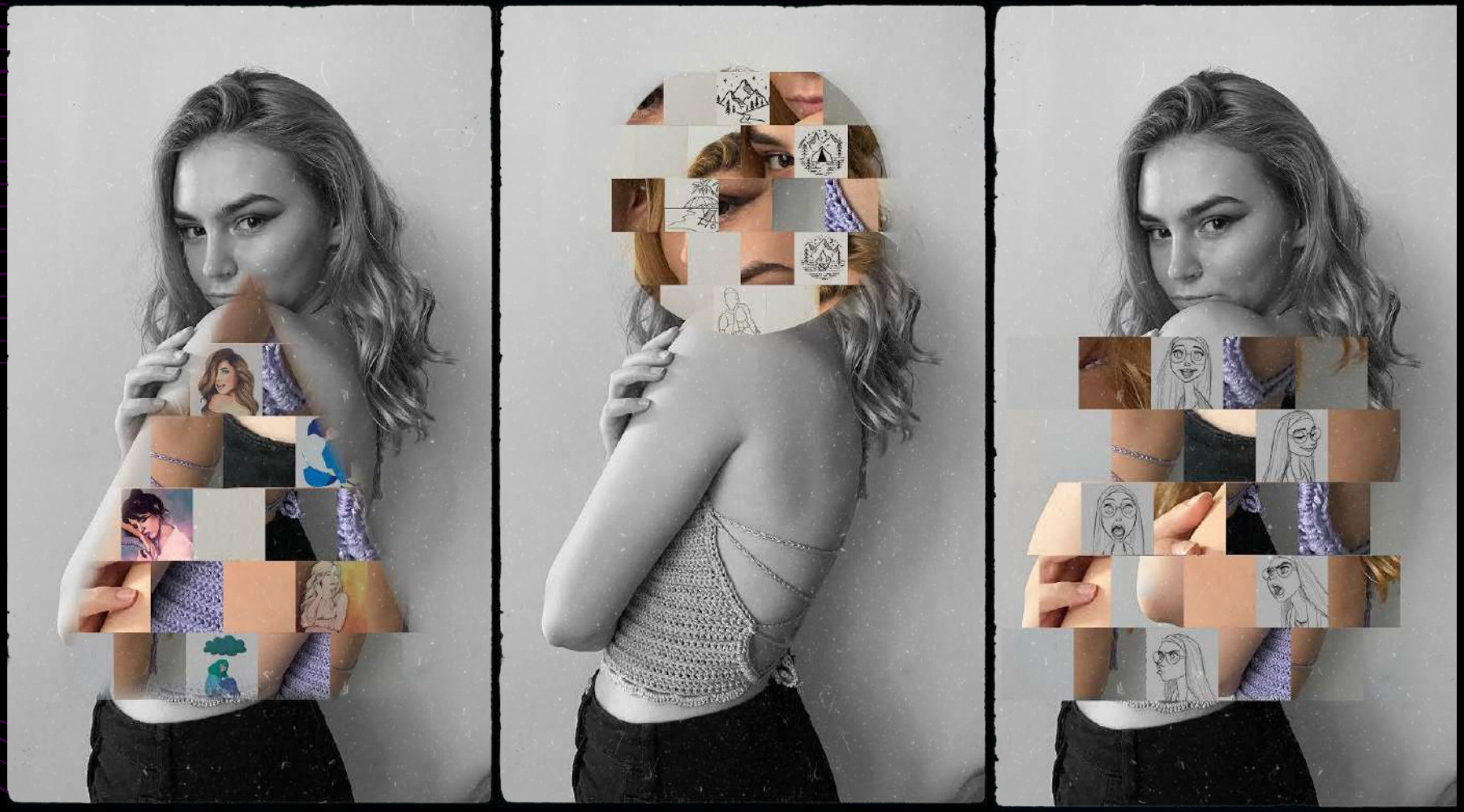

CORPUL CA MASCĂ A EMOȚIILOR ● Știți chipul acela imobil, pe care nu-l poți schimba, nici dacă surâzi tu primul? Persoanele care au poziții de decizie, în proporție mare, sunt înțepenite într-un guler drept, inexpresive și transmițând o amorțeală molipsitoare ● **NICOLAE CĂTĂLINA**

BREAKING FREE - EVADAREA ● Aici este „ea”, nemijlocită, reală, la limita dintre două lumi de sine stătătoare, aflate în imposibilitatea de a se conecta între ele ● **PETRE IRINA**

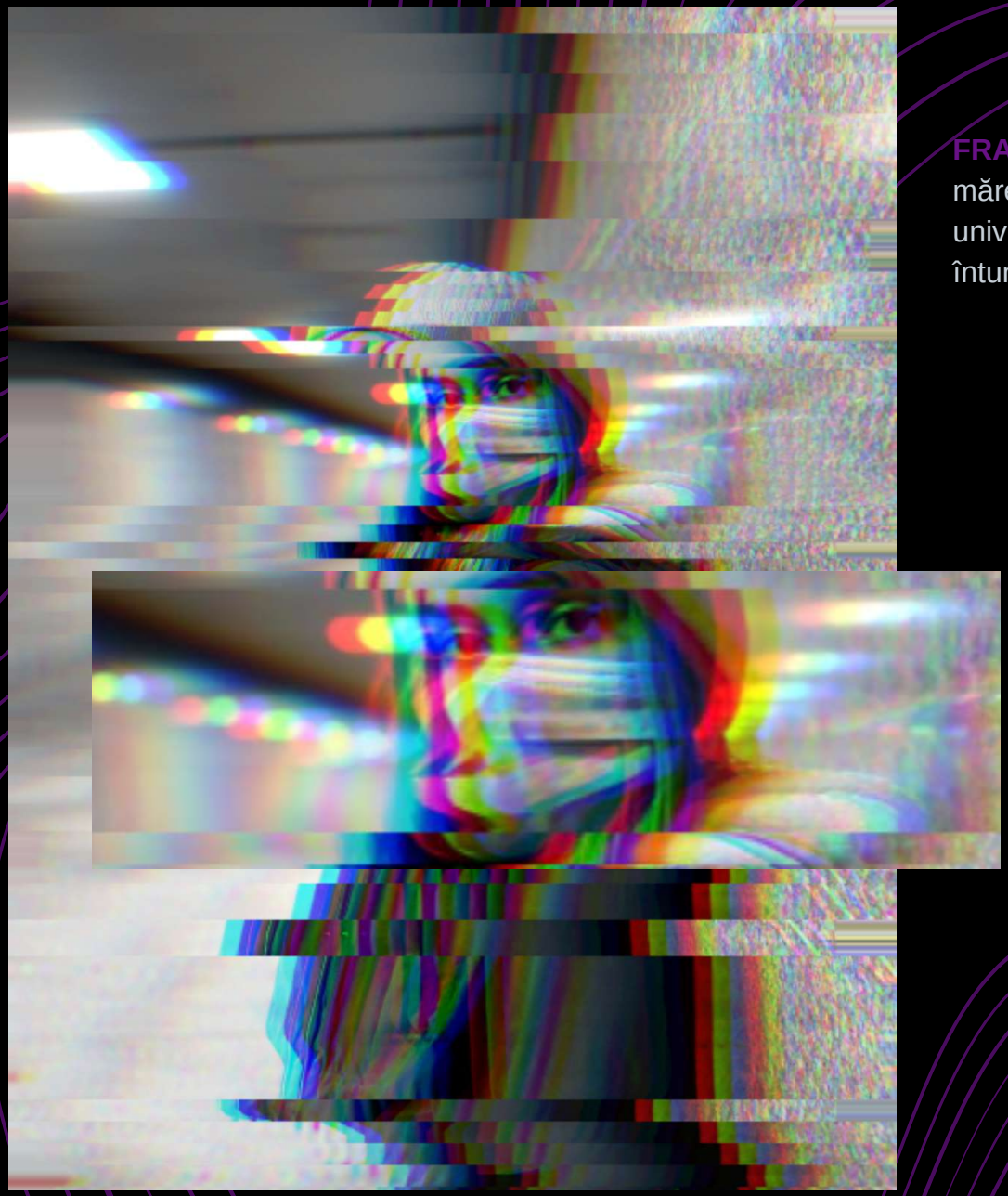

FRACTURI ● Orice variantă ai alege, hăul se mărește în același ritm alert, înghițind cu totul universul cunoscut, lăsând întreaga omenire în întuneric ● **IACOB ELIANA ANDRA**

TĂCERE ● Și, totuși, dacă ne-am întreba „cine sunt eu?” oare am răspunde cu voce tare sau am alege să păstrăm răspunsul pentru propria persoană? Așa cum afirma Derrida, „tăcerea este un limbaj care și-a ucis tatăl”, iar ea există doar atât timp cât este garantată prin prezența autorului ei ● **CONSTANTIN ANDREEA-COSMINA**

OBSTACOLUL STĂRILOR ● Ce te faci când bariera dintre mine și tine este o simplă mască, în fapt? Suntem nevoiți să învățăm să citim ochii celuilalt pentru a putea comunica. Un labirint al cunoașterii obsesive și al misterelor care dăinuie în spatele realității privirii ● **CHIBRIT FLORENTINA**

DUALITATEA EULUI ● Chiar dacă în exterior este proiectat un „eu” fals, această decizie este una înțeleaptă, dat fiind faptul că oamenii se rănesc unii pe ceilalți chiar și atunci când cineva se comportă natural. În lipsa unei măști optimiste cu care să-și acopere tristețile, persoana poate fi respinsă de către restul și, implicit, poate fi victima unui abuz

● **MĂIȚĂ ANA-MARIA**

RECOLTA PANDEMIEI ● Privind înapoi la scena din magazin, parcă din afară ca o cameră de supraveghere, mă văd stând în genunchi lângă cele două femei, așteptând un semn (de la Dumnezeu), așteptând să se ridice. Am simțit în câteva minute și rușinea și vina descrise de Dodds, la care se adaugă dialogul meu interior de la fața locului, timp în care mi-am negociat, eu cu mine însămi, opțiunile și riscurile. Mă gândeam cum ar arăta scena fugii mele, la televizor sau pe YouTube eventual, și prin ce coșmar ar trece partenerul meu de viață, avocat fiind, apărând un asemenea membru al societății. Cum aș media dezamăgirea lui, dar și dezamăgirea de sine. Evident că nu aș fi fugit, dar m-am gândit la asta. Și despre asta este vorba în postmodernism ● **BERNACIK BRÎNDUȘA**

EXTERIORUL- MASCA SUFLETULUI ● Personalitatea, camera de primire a fiecărui om, poate fi atât un început, cât și o limită atunci când cunoaștem pe cineva. Ideile de „corporatist", „femeie de moravuri ușoare", „homosexual"... Nu sunt decât tipare pe care unii oameni și le împropriază ● **NĂVÂRCĂ OANA GABRIELA**

FIECARE DINTRE NOI ESTE O MASCĂ ● Poate este o persoană, o amintire, un sentiment, un loc. Sau poate este **totul** sau **nimic.** Poate este mult sau puțin. Sau poate este **corect** sau **greșit.** Nu există răspuns corect, însă există o persoană adevărată în spatele măștii. **Sau poate nu?** Oricum ar fi, fiecare decidem dacă ne lăsam masca pe chip, sub chip sau preferăm s-o ștergem ● **IONIȚĂ ANDREEA MIHAELA**

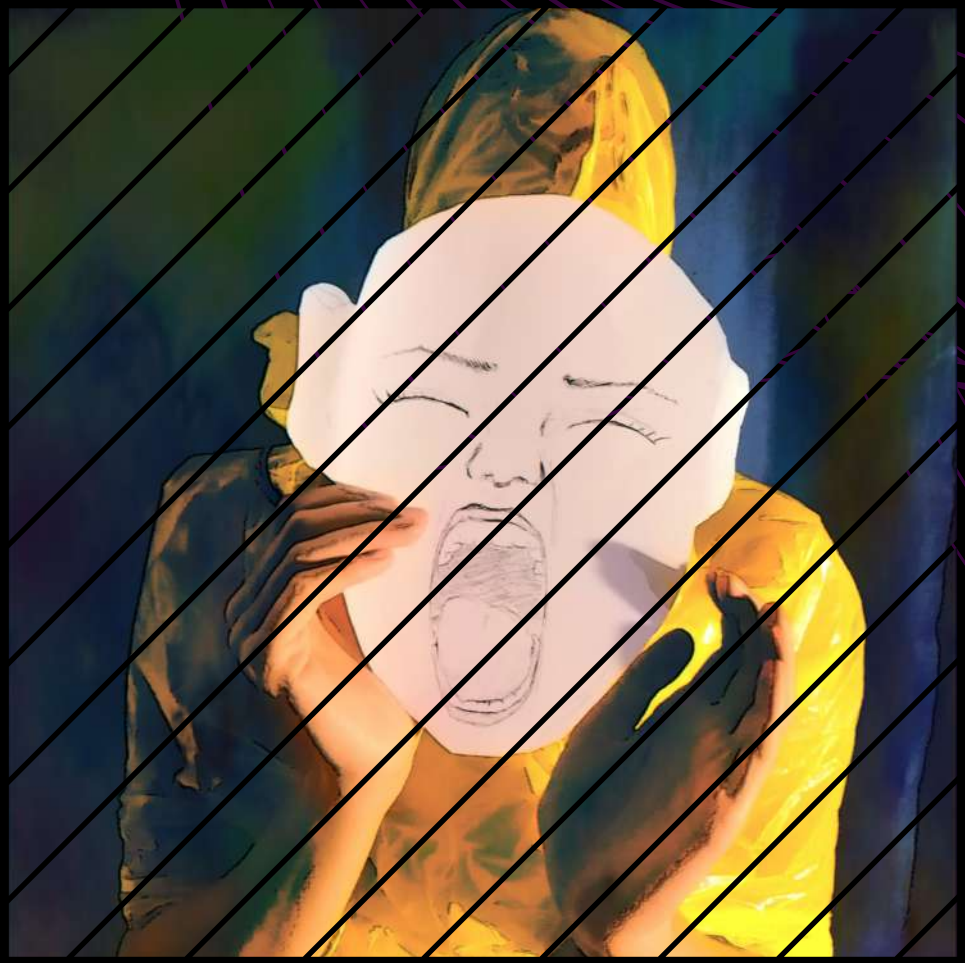

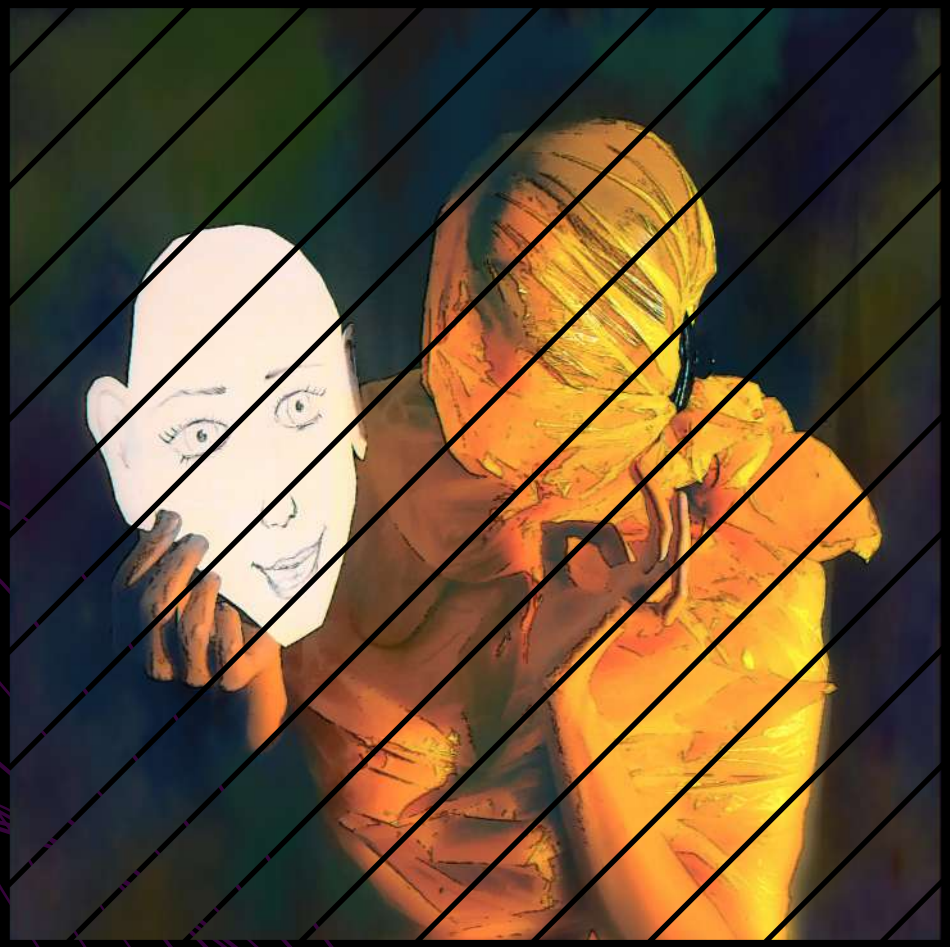

MASCA SOCIALĂ ● De altfel, dacă este prea preocupat de rolul pe care îl joacă în raport cu ceilalți, se identifică cu acest rol, celelalte părți rămânând latente, caz în care poate apărea un conflict interior major ● **MITRACHE DELIA**

ARTA NU CERE ANULARE ● Iată că, pentru a-și satisface dorința arzătoare de a studia și de a încerca să intre într-un normal ce îl aveam odinioară, copiii performează pe timp de pandemie deoarece Arta NU cere anulare! ● **ION CRISTINA**

WHITOUT A MAN ● Într-o democrație a cuvintelor de intensități egale, redată prin efectul fluid, aproape hipnotizant, în care se disipă fundalul cotidian, spațiul alb al fotografiei este lăsat în totalitate la dispoziția privitorului să îl umple cu reprezentări. Și nu doar *background*-ul ci și omul în sine ● **CHEAOSEAUA MĂDĂLNA**

https://biblioteca-digitala.ro / https://unibuc.ro

MĂȘTI IMPERFECTE ● Falsificarea emoțiilor și trăirilor poate conduce la o degradare imensă a psihicului uman. Trăim cu ideea că în fața lumii trebuie să fim perfecți, însă fară imperecțiune nu am fi existat. „Unii oameni își poartă masca cu atât de multă perfecțiune încât ajung în timp să creadă că pot deveni cu adevărat persoanele care vor ei să pară că sunt."
(W. Somerset Maugham) ● **CÂMPANU IOANA MARIA**

CAMERA OBSCURĂ ● Poate fi identitatea capturată într-o fotografie? Acesta sunt eu? Sunt chiar eu? Nu știu. Atunci cercetez, citesc... aflu. Barthes spunea astfel: „Nu mă pot opri să produc propria mea imitație. (...) În fața lentilelor, sunt în egală măsură cel care cred eu că sunt, cel care aș vrea să îi fac pe ceilalți să creadă că sunt, cel care crede fotograful că sunt și cel de care fotograful se folosește pentru a-și pune în pagină arta." ● **STOICA ADINA**

ADEVĂR SAU MINCIUNĂ ● Diferența dintre trecut și viitor este uriașă, iar eu sunt între cele două. Masca, atât în esență, cât și în aparență, mă reprezintă. Trăiesc într-un haos al timpului și al spațiului. De unde îmi iau liniștea? Dar fericirea? ● **BUESCU ANDREEA RALUCA**

MASCA - GARDIANUL DIGITAL ● Mediul online a ajutat la formarea unei măști artificiale prin care societatea este informată și protejată de pericolul pandemic ● **ANGHEL ROBERT MIHAI**

MASCĂ ȘI PUȚINĂ CERNEALĂ PE PIELE ● Povești din pandemie: masca de protecție, acea mască cunoscută de toti ochii, acea mască ce ne-a salvat viețile și ne-a deschis sufletele, pentru a explora mai adânc ideea de a „privi prin", care ne-a adus mai aproape de esența persoanelor. Poate că această bucățică de material este chiar linia fină dintre aparență/esență, cunoaștere/fantezie, adevăr și miciună... ● MANOLESCU BOGDANA LUIZA

DORINȚA ELIBERĂRII DIN IZOLAREA DE SINE ● Izolarea este un mecanism de apărare și protejare a stimei de sine. *DAR CE SE POATE ÎNTÂMPLA* atunci când ești cuprins de dorința arzătoare de evadare din această plasă a apărării necalificate? ● **OLARU CRISTINA**

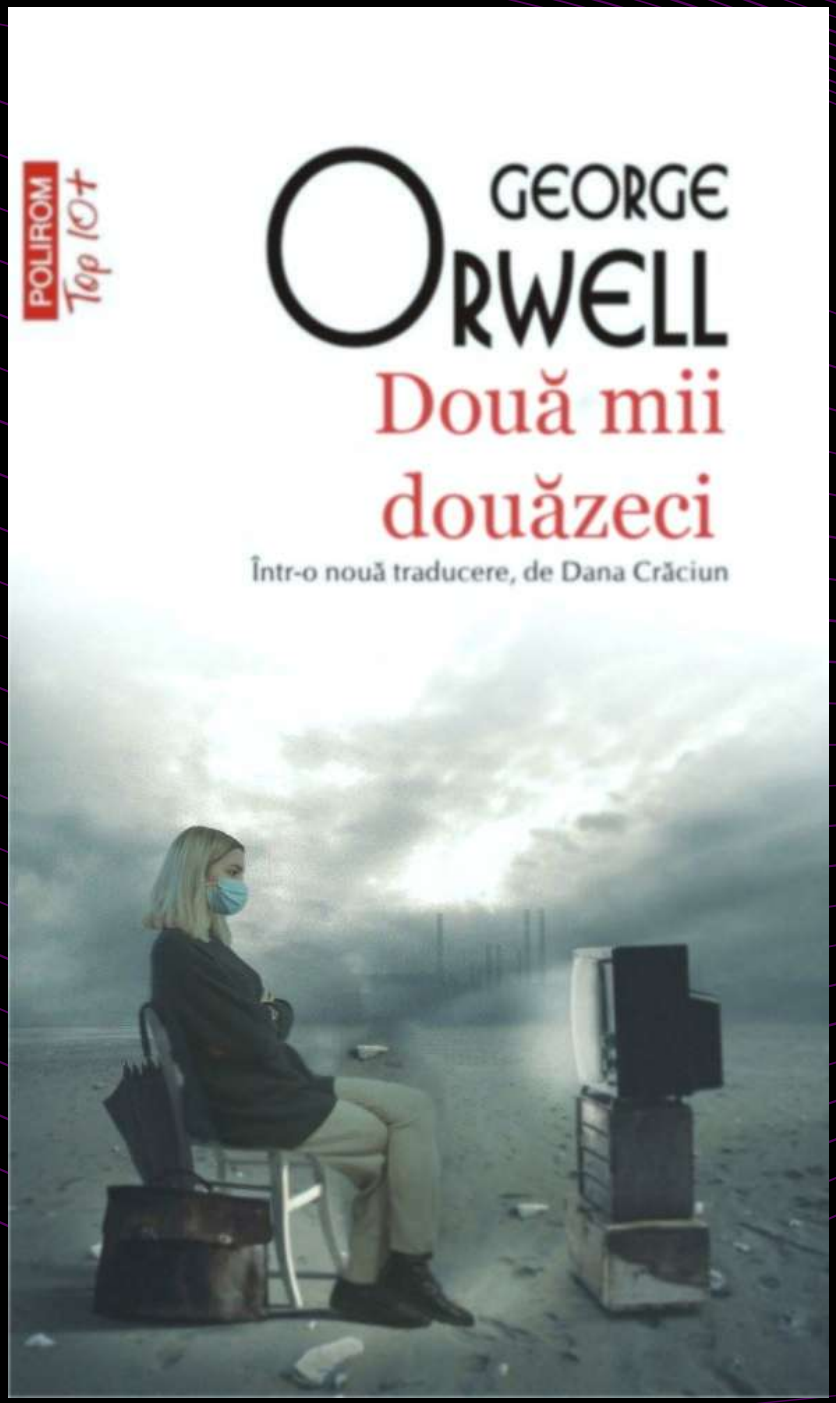
POLIROM
Top 10+
GEORGE
ORWELL
Două mii
douăzeci
Într-o nouă traducere, de Dana Crăciun

OMNIA VINCIT AMOR ● Azi trăim într-un univers paralel, în care cel mai important lucru pentru o persoană este interzis. Iubirea a fost interzisă. Nimeni nu s-ar fi gândit că o să se ajungă la asta. Trăim clipe rupte parcă dintr-o carte sau dintr-un film științific. Acum, iubirea se rezumă doar la priviri. Atingerile au fost înlocuite cu mănuși, iar săruturile sunt blocate de măști

● PORUMB BIANCA IOANA

MASCA - RUPTURĂ CORPORALĂ ● Masca specifică sărbătorii mexicane Día de Muertos este însăși puntea dintre cele două lumi: una vie, alta mai puțin. Această mască este chiar conectarea - conectarea cu o altă lume, cu o cultură, cu tot ceea ce se află în jurul nostru (palpabil sau nu). Accentul nu cade pe un anume personaj central, ci pe acest element care ne poate teleporta în altă lume ● **NIȚU ANDRADA**

MASCA SCHIMBĂRII NEAȘTEPTAT ● În lucrarea mea am căutat esența postmodernismului, încercând să ilustrez cât de banală poate părea o simplă așteptare a unui nou an și în ce se poate transforma. Această fotografie reprezintă o mască a trecerii dintre anul 2019 și anul 2020. O multitudine de așteptări din partea acestui an, soldat cu foarte multe dezamăgiri ● **PIȚA ANA-MARIA**

THE ERA OF HIDING BEHIND A FILTER ● În era Social Media, era digitală, era *fake*-urilor, unde oamenii sunt, totuși, în căutarea a ceea ce este real, masca la care apelăm cel mai des este cea a filtrului ● **TOADER IOANA**

MICILE CADOURI PANDEMICE ● Și totuși, deși a căpătat o conotație negativă în circuitul zilnic din cauza contextului căruia îi este asociată, scopul actual al măștii este unul altruist, de protecție a noastră și a celor din jur. Astfel că, privită dintr-o perspectivă pozitivă, masca este totodată un simbol al protecției, al empatiei și, deci, un cadou al unei noi realități ● **IONIȚĂ LORENA**

/ https://biblioteca-digitala.ro / https://unibuc.ro

LUMINA INTERIOARĂ ● Lumina interioară este viață. Antiteză. Lumină, Viață, Moarte, Întuneric, Contrast, Masca de protecție. O protejează pe ea, care mă protejează pe mine. De întuneric. ● **DULEA DENISA**

MASCA ÎN UMBRĂ ● Nu e ușor să ne acceptam exact cum suntem. Nu e simplu să ne privim defectele și să spunem că „sunt ale mele". În frica noastră de a nu fi respinși de ceilalți din jur, preferăm să ne punem o mască și să părem ceea ce nu suntem, să ne mascăm defectele

● MUCTEREM TAMARA

FRICA DE MOARTE ● Frică. Frică de moarte. De necunoscut. Disperare. Nesiguranță. Anxietate. Indiferență. Furie. Vină. Regret. Dezamăgire. Frustrare. Rușine. Depresie. Neajutorare. Acestea sunt toate stările prin care am trecut în anul 2020 ● **ERCULESCU ANA**

REALITATE DISTORSIONATĂ ● Paharul devine masca prin care ceilalți pot vedea realitatea mea, este ca o punte între interioriul meu și exterior. Nu trebuie să definesc eu ceea ce fotografiile exprimă, fiecare are puterea de a le atribui un sens... sau mai multe, pentru că asta înseamă POSTMODERNISMUL

● GHEORGHE ALEXANDRA

SUFLETE ȘTERSE ● Mi s-a impregnat pe piele lupta pentru supraviețuire. Arma pe care o folosim cu toții în plină pandemie. Cum sunt? Nu mai sunt. Pe coli albe se scriu povești. Coala albă este chipul meu acum. Mi-a fost șterasă orice urmă de expresivitate, de umbră de zâmbet, de strigăt de ajutor. Am rămas cu nimic. Dar este nimicul meu și învăț să trăiesc cu el și cum să continui supraviețuirea ● CORCIOVĂ ANDREEA MARIA

FARMAZONIA ● Masca și vraja mă vor ajuta să fiu ludică, să te păcălesc, să mă joc cu tine, să îmi cârmuiesc destinul și îți voi sufla viața spre neființă, dragă răule. Îmi voi purta cu mândrie cicatricile pe care mi le faci pe corp, căci ele arată lupta pe care o duc cu tine ● **CRĂCIUN CAMELIA**

DORINȚA ELIBERĂRII DIN IZOLAREA SINELUI ● Izolarea este un mecanism de apărare și protejare a stimei de sine. Dar ce se poate întâmpla atunci când ești cuprins de dorința arzătoare de evadare din această plasă a apărării necalificate? ● **MURGEA CRISTINA ANDREEA**

DOUĂ FEȚE ● Două perioade, două fețe diferite, și totuși atât de asemănătoare. Două fețe, două măști ale existenței, una mai colorată, una mai serioasă, amândouă ascunse. Două mentalități diferite, din două timpuri diferite. Aceeași vârstă, alt timp ● **TOMA ANA**

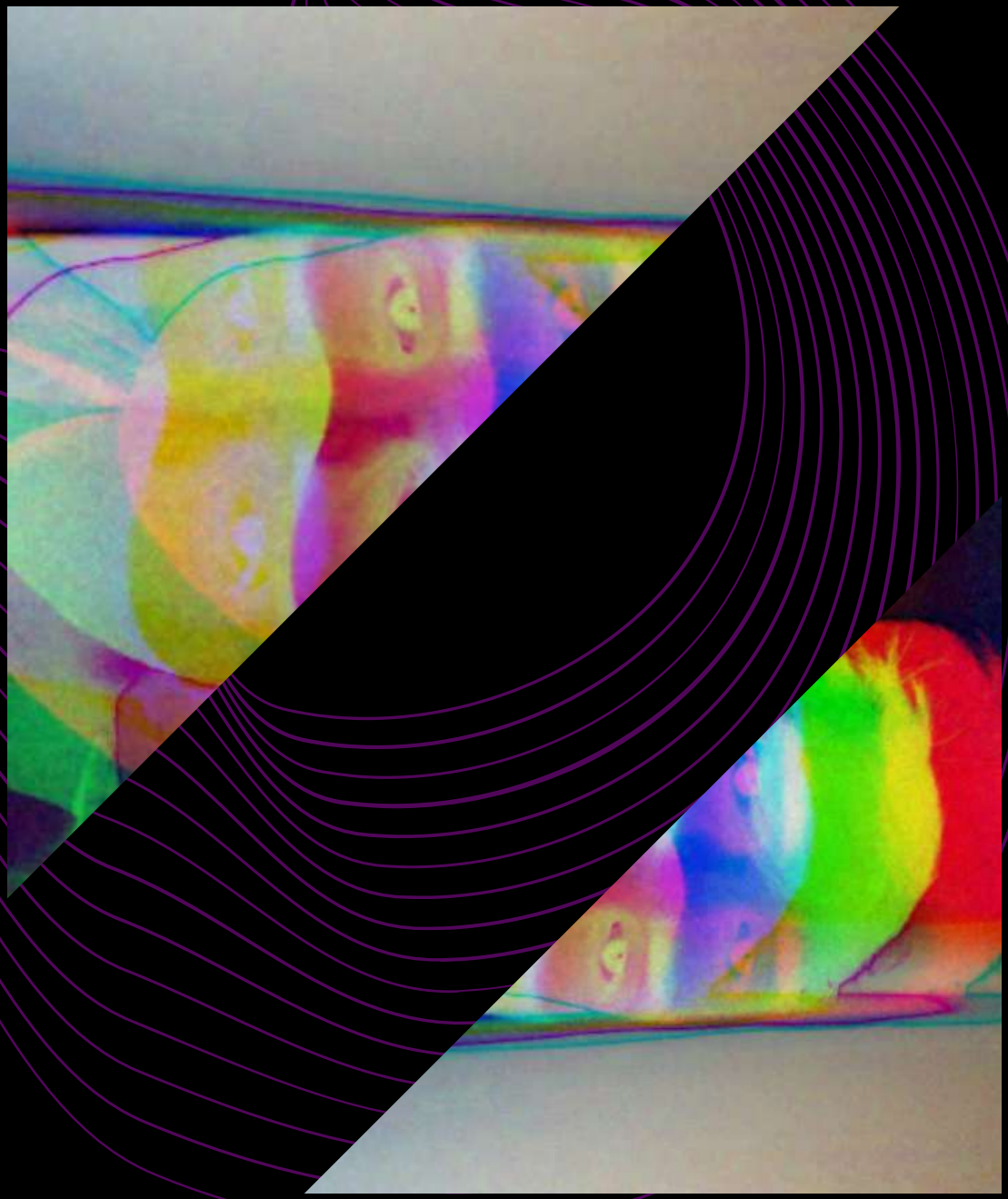

MASCĂ PESTE MASCĂ ● Era nevoie să ne ascundem pentru a ne proteja. Este ceva ce doar acum se poate întâmpla. Doar acum pot face așa ceva. După ce se va termina pandemia, peste câțiva ani, purtarea măștii va fi doar o amintire pe care o vom spune nepoților. Va fi ceva ce a trebuit să facem, un rol pe care a trebuit să-l jucăm pentru a trece de pandemie ● **COVEI MARIAN**

MASCA SUPERFICIALITĂȚII IMPUSĂ DE SOCIETATE ● Naturalețea a devenit o raritate, iar oamenii preferă să poarte o mască, doar pentru a se simți acceptați de societate. Tot ceea ce înainte reprezenta o normalitate, acum poate fi denumit „plictisitor”, „neinteresant”, „urât” ● **TĂNASE RALUCA GEORGIANA**

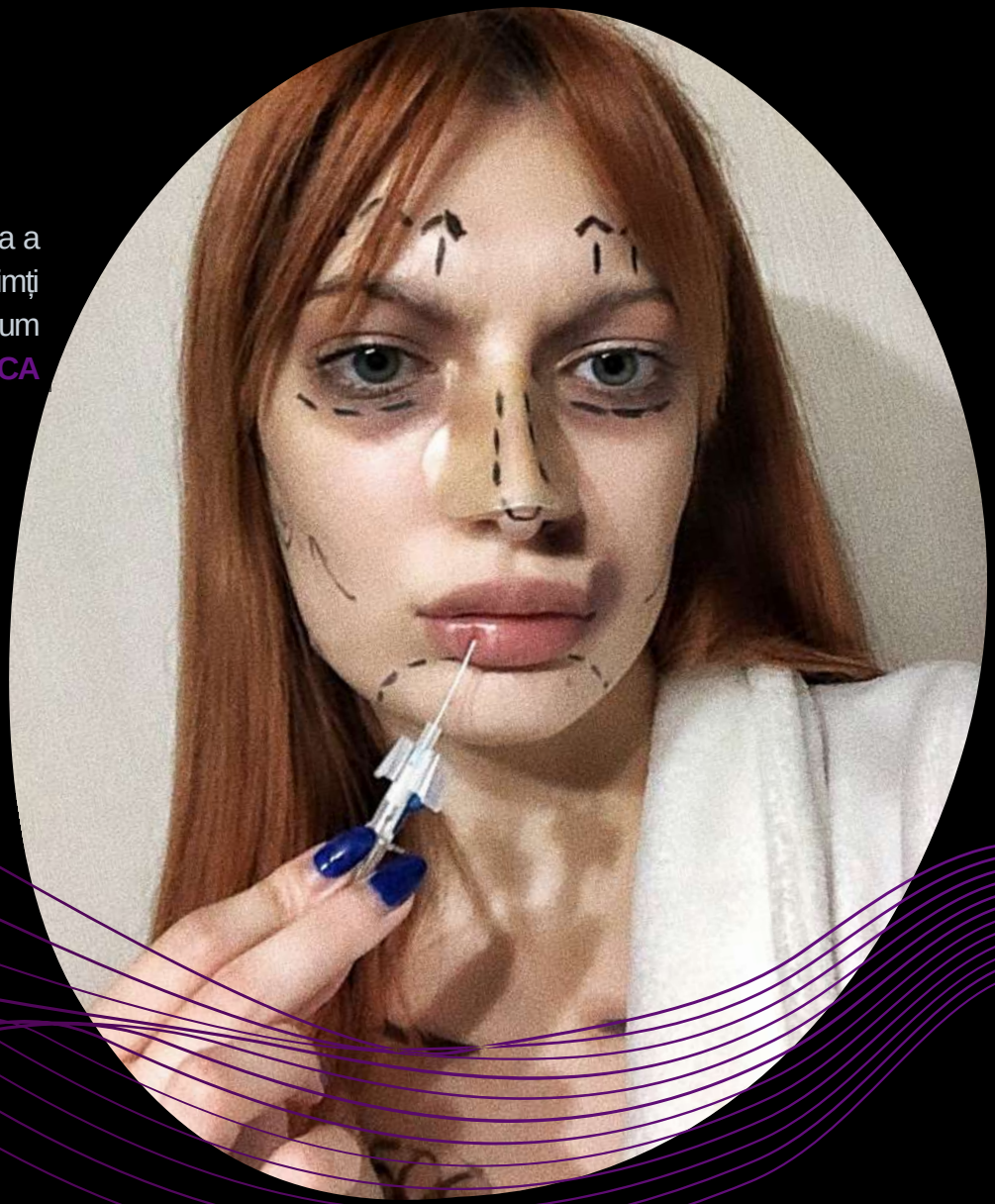

DILEMĂ A simți sau a nu simți: iată întrebarea.
Când te-ai născut ți-ai pus pe chip o mască. Nu știe nimeni cum arăți, da' las' că la fel ca tine toți din jur și-ascund. Sub zeci de straturi, chipul în străfund. Sunt măști ce râd în față, plâng în spate, Și nimenea nu vrea ca să arate ce simte cu adevărat. **JICA BIANCA**

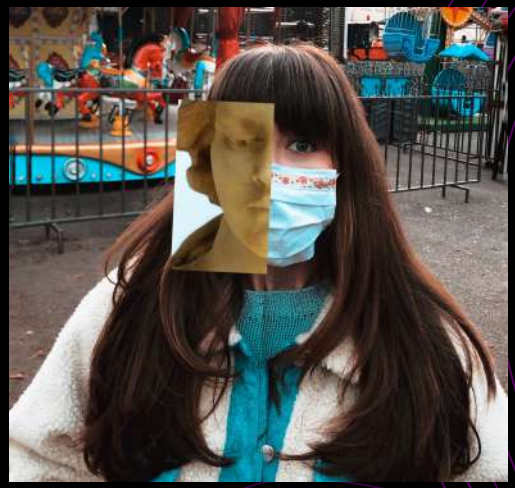

STATUETE URBANE ● Am devenit cu toții niște statuete lipsite de zâmbete și bucurie. Ne-am transformat într-o adunătură de oameni la fel care zac adânciți în gânduri și caută calea de ieșire ● **MERA RUXANDRA**

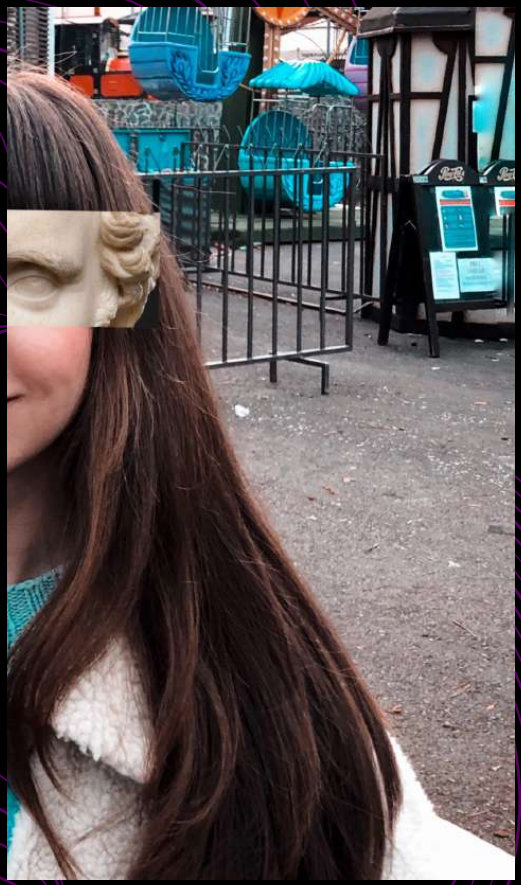

TRANDAFIRUL: ÎNTRE SIMPTOM ȘI DORINȚĂ ● Timpul este relativ, viața de asemenea. Trandafirul nu mai este o simplă floare a eleganței, un simbol romantic. Capătă o antiformă, se îndepărtează de forma lui concretă. Este o antiteză creată între simptom și dorință. O contradicție care ne guvernează acum stilul de viață. Trandafirul este un joc aici: exist, dar nu exist ● **CONTANU CORINA NICOLETA**

DRAMATURGIA UNOR ALTFEL DE MĂȘTI ● SCENA 1.....
(a se traduce prin: fotografia numărul 1).....
Pablo se trezește și are multe probleme de rezolvat.....
PABLO (întrebător): .....
SCENA 2.....
(a se traduce prin: fotografia numărul 2).....
Vladimir, Lolita, discuție la sala de fitness.....
VLADIMIR (vesel): .....
LOLITA (entuziasmată): .....
SCENA 3.....
(a se traduce prin: fotografia numărul 3).....
Louis, Susan, discuție aprinsă.....
LOUIS (vinovat): .....
SUSAN (nervoasă): ...● **LĂȚOSU CORINA**

OCHII PRIVITORULUI ● Știm cu toții că o fotografie ține locul a 1000 de cuvinte, dar ce nu se spune niciodată este faptul că cele 1000 de cuvinte nu sunt aceleași pentru toată lumea, fiecare privitor își croiește narațiunea ajutat de context, de raportarea sa la scena imortalizată de fotograf, la experiențele sale anterioare, educație etc. ● **DUMITRU ANDREEA**

SHAPESHIFT ● Povestea începe cu alegerea de a purta machiaj şi de a-ţi exprima arta, în ciuda faptului că vei fi judecat de cei din jur. Începe cu dorinţa unui artist de a-şi construi Universul în jurul unei idei controversate şi judecată la fiecare pas ● **NUŢĂ BIANCA ANDREEA**

URMA SCAPĂ TURMA ● Am o mărturisire de făcut: sunt o botnițară. Ce pot face eu, acest animal care își pune botnița când iese din casă? Am ascultat, am citit, am urmărit și am refuzat. ● **BRATU TEODORA ALEXANDRA**

MASCA MEDICINALĂ VERSUS MASCA SOCIALĂ ● POȘARILE MARIA

MASCA - ARMURĂ ÎN VIAȚA NOASTRĂ ● Adeseori ne ascundem în fața unei măști din cauza presiunii sociale, din cauza fricii de a fi respinși și a dorinței de acceptare, toate în conformitate cu ceea ce societatea noastră consideră corect ● **DUMITRU IOANA ALEXANDRA**

NORMAL SAU ANORMAL? ● Anormalitatea este, acum, noua normalitate. Cine mai recunoaște normalul? Timpurile se schimbă, iar noi ne schimbăm odată cu ele ● **ANDREI MIHAELA DANIELA**

FOȘNET ● Trăim un sentiment acut de neîncredere absolută în viitor și în ceea ce el poate să ofere. În această perioadă dificilă, frumusețea naturii rămâne un punct de echilibru. Lumea este bazată pe semnul fragmentării, ceea ce reprezintă faptul că oamenii nu își mai dau seama de bucuria de a trăi, nu mai știu să privească tot ce îi înconjoară ● **BACIU MARIA**

CIASS SIMULĂRI ȘI BETA ● { #include <Masca> while (COVID - 19) { cin >> nou_stil_de_viata; cout << "Prezentul meu este definit de invadarea spațiului online în cât mai multe planuri "; cin >> echilibru_dependent_de_conexiuni_virtuale; cout << "Văd lucrurile ca pe o simulare, o versiune beta continuu modificată și reutilizată."; /*insert image with people looking like Sims characters waiting for instructions*/ } if (COVID - 19 == TRUE && Masca == TRUE) cout << "Bruiajul apare sub formă de glitch"; void alege Abordare (char TeorieCarlJung) { char proprie_minte[150] = { "persona", "sine", "umbra", "anima/animus"}; string persona, masca; masca = persona; if (persona == TeorieJung) { persona = depinde_de_context;persona = depinde_de_scopuri_personale; cout << "Masca mea e o suprapunere a tuturor persona: sunt în aceeași casă și studentă, și fiică, și prietenă."; return error_inner_conflict_start_glitching; } } #define _Postmodernism_ #include <Mic tratat de heterotopie pentru un utilizator postmodern> if (Simulari_si_Beta != NULL) { struct Antiforma { spatiu = lume_online; /*sunt mereu online, pare că pot printr-un singur click să fac orice; pot învăța să gătesc, pot participa la cursuri, pot edita o poză, o pot suna pe prietena care s-a mutat pe alt continent și toate acestea în timp ce ascult și noul album al Arianei Grande la televizor*/ lume_online = incontrolabila_si_fara_repere; /*tot cu un click, pot ajunge unde nici măcar nu știam că vreau să mă aflu și unde nici măcar nu mă gândeam că pot exista; nu am un reper, nu știu de unde, nu știu ce, nici de ce și nici cine, însă știu că intru în contact cu ceva ce există și există pentru oricine să acceseze; așa ajung în acea gaură neagră în care într-o oră mă uitam la turul Italiei pe YOUTUBE și mă trezesc două ore mai târziu ca am ajuns la videoclipuri cu pisici care se sperie de oglinzi*/ conexiune = eternitate_internet; /*ca să îl citez pe un artist "this young lady decided not to keep this post in the drafts and send it to the world. the internet don't die folks." ● SIMPETRU ANDREEA

CE ESTE BINE? CE ESTE RĂU? ● Aceste două noţiuni au început să prindă contur abia în momentul în care omul a apărut pe Pământ. Atunci când nu există fiinţe cu discernământ care să judece evenimentele ce se desfăşoară în jurul lor, binele şi răul nu au cum să existe, fiind nişte constructe sociale ● **BĂLAN CRISTINA**

LUPTA CU FOCURILE TIMPULUI ● Imaginează-ți că ești închis într-o celulă a aerului, iar singurul mod de a supraviețui este să-ți procuri singur masca ● **SUȚU MIRUNA**

POSTPANDEMIE ● Competițiile fac parte din viața noastră dintotdeauna. Voluntar sau involuntar. Jocul cu prașția e printre primele competiții la care participăm și dăm tot ce putem ca să câștigăm. Ținta este virusul. Competiția la care luăm parte neîncetat și pe care o vom ținti, o vom învinge și ne vom lua prașția în continuare pe drumul vieții pentru a trece de obstacolele care ne îngreunează ● **BĂLAN CĂTĂLIN**

TOATE LUCRURILE MICI

(...) eu iubesc lucrurile mici care înseamnă atât de mult. O îmbrățișare. Un sărut. O vorbă caldă din partea celor dragi. O revedere cu prietenii. Dar parcă de 9 luni am uitat cât de mult înseamnă aceste lucruri și ne-am ascuns în spatele unor bucăți de material

STOICA SILVIA

caught in a lie caught in
caught in a lie caught in
caught in a lie caught in
caught in a lie caught in
caught in a lie caught in
caught in a lie caught in

CAUGHT IN A LIE ● Trăim într-o lume a post-adevărului, unde adevărul devine irelevant. Prefixul „post" conduce la ideea unui moment în care conceptul speificat este neimportant sau irelevant. De ce ne este frică de adevăr? Pentru că doare, pentru că nu vrem să fim dezamăgiți ● **PETRE DIANA**

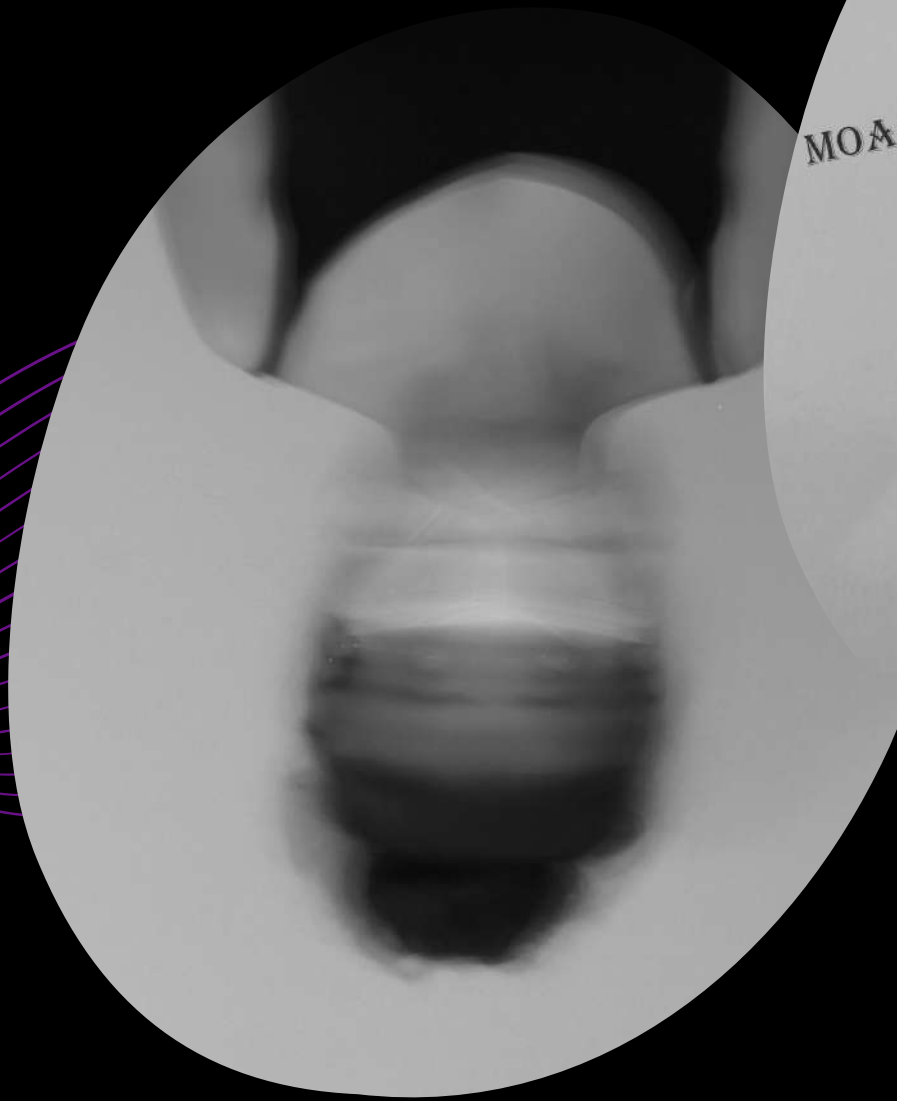

NEBUNIE, SINGURĂTATE, FRICĂ ● Amenințările existențiale, cum ar fi boala și moartea ne fac să înțelegem că ne luptăm cu ceea ce înseamnă să fim singuri ● **MARIN GEORGIANA**

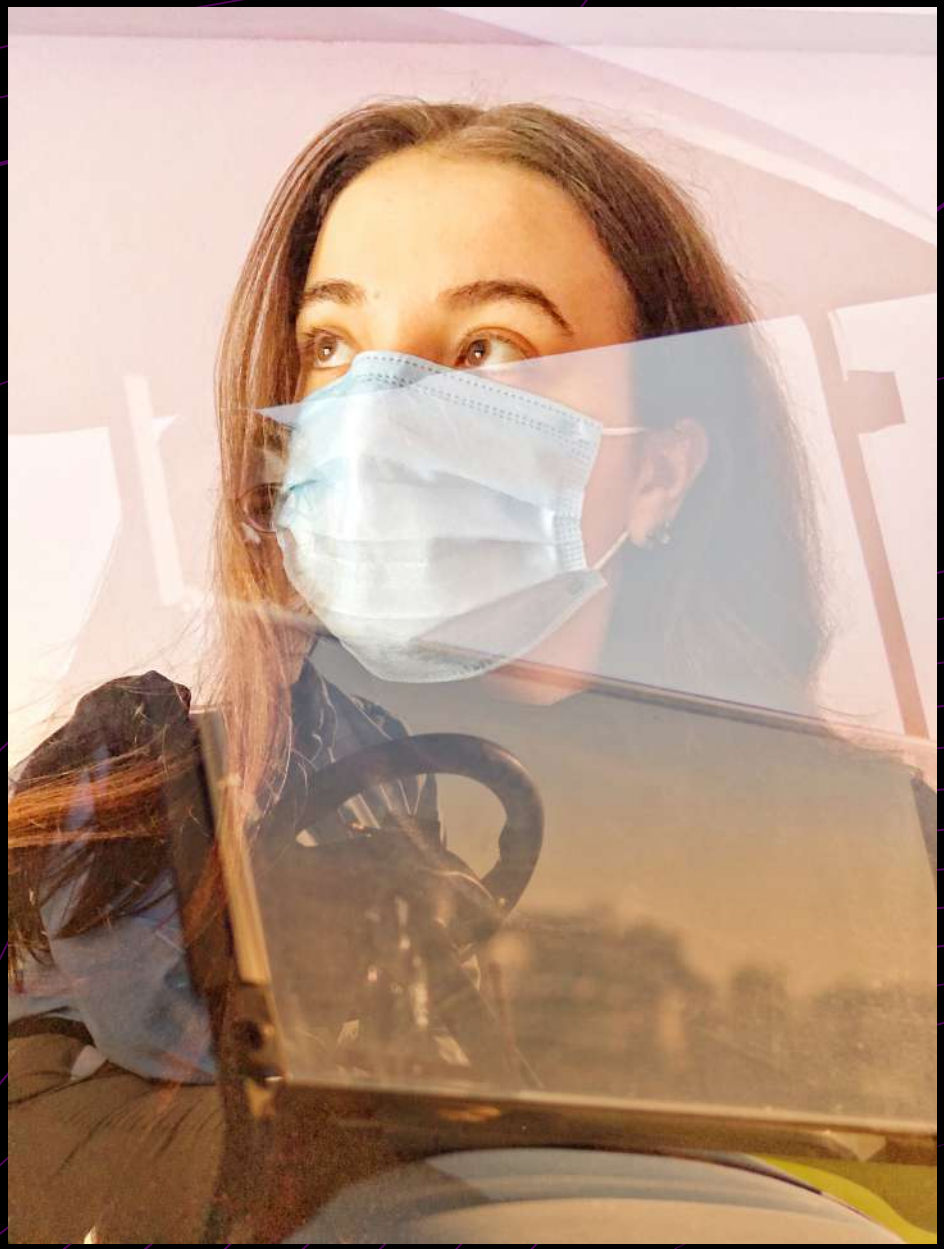

AMINTIRILE DIN SPATELE MĂȘTII ● Realitatea curentă este lipsită de orice fel de interacţiune umană. Nu putem crea singuri amintiri; singura amintire care va rămâne peste ani va fi, probabil, aceasta a măştii, a felului în care masca ne-a cenzurat din anumite puncte de vedere pentru o perioadă bună de timp, a felului în care masca nu ne-a lăsat nicio altă opţiune în afară de a ne aminti de toate momentele petrecute undeva în trecut. Ne domină tăcerea, pe unii ne macină absența, iar pe alții ne irită cenzura; fiecare percepe masca diferit ● **RADU ALEXANDRA**

PORȚELAN ● Urâțenia, anxietatea și frustrarea (o Sfântă Treime) au sălășluit mult prin măruntaiele tale. Când au aflat de ubicuitatea ta, au ieșit la lumină, chiar în spatele *story-ului* de pe Insta. Terenul lor de joacă se întinde de aici până în realitate. Pe el se întâmplă joaca de-a semnificantul și semnificatul, de-a esența și absența ● **IOVA MARINA RENATE**

WILL YOU MARRY ME? ● Cei mai curajoși miri au decis să își transmită nunta online, iar familia și prietenii să îi felicite de la distanță prin intermediul aplicațiilor video, toți aceștia considerând că ziua nunții este dedicată exclusiv lor ● **ISTRATE ADRIANA**

APUCĂ SĂ INSPIRI. VEZI UNDE EXPIRI ● O prințesă și-ar da jos masca pentru a-și desena conturul buzelor. Ea își mânjește apăsat și cu lehamite rujul pe mască. I-a mai rămas doar masca. Salvatoare sau aducătoare de teroare. O scoate și o privește. E strălucitoare, conturându-i ochii senini. Ba nu ● **GHIMPEȚEANU IOANA CLAUDIA**

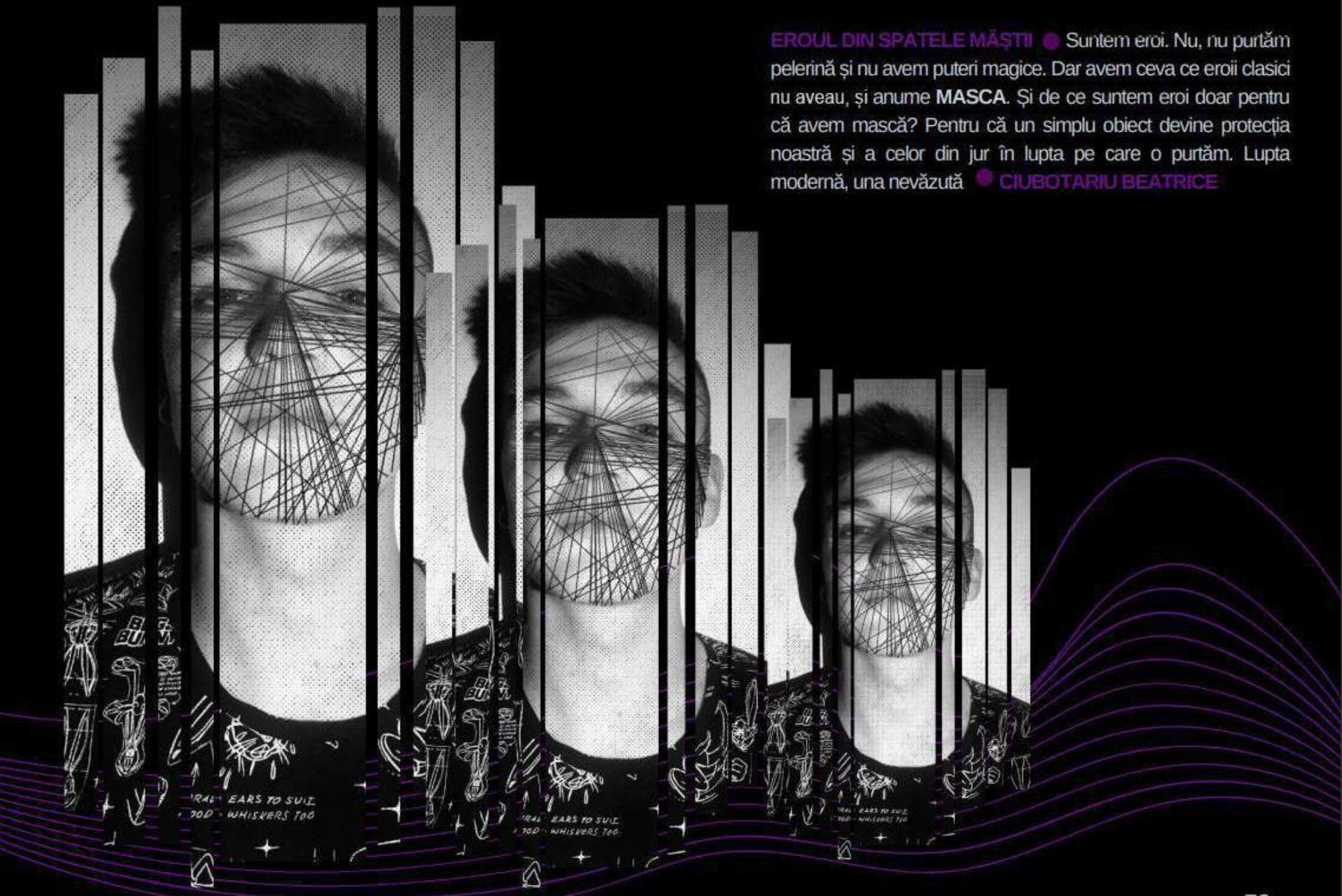

EROUL DIN SPATELE MĂȘTII ● Suntem eroi. Nu, nu purtăm pelerină și nu avem puteri magice. Dar avem ceva ce eroii clasici nu aveau, și anume **MASCA**. Și de ce suntem eroi doar pentru că avem mască? Pentru că un simplu obiect devine protecția noastră și a celor din jur în lupta pe care o purtăm. Lupta modernă, una nevăzută ● CIUBOTARIU BEATRICE

CAMUFLATĂ ÎN PROPRIA LUME ● Suntem dezorientați, suntem un mix de ingrediente pe care vrem să le ascundem post-mască. De teama a ceea ce suntem, ne camuflăm, suntem înșelători, la fel ca postmodernismul. Suntem greu de fixat în tiparele pe care societatea ni le impune. Însă în fiecare zi alegem cine să fim. Tu ce alegi? ● **VASILE AIDA-ANDREEA**

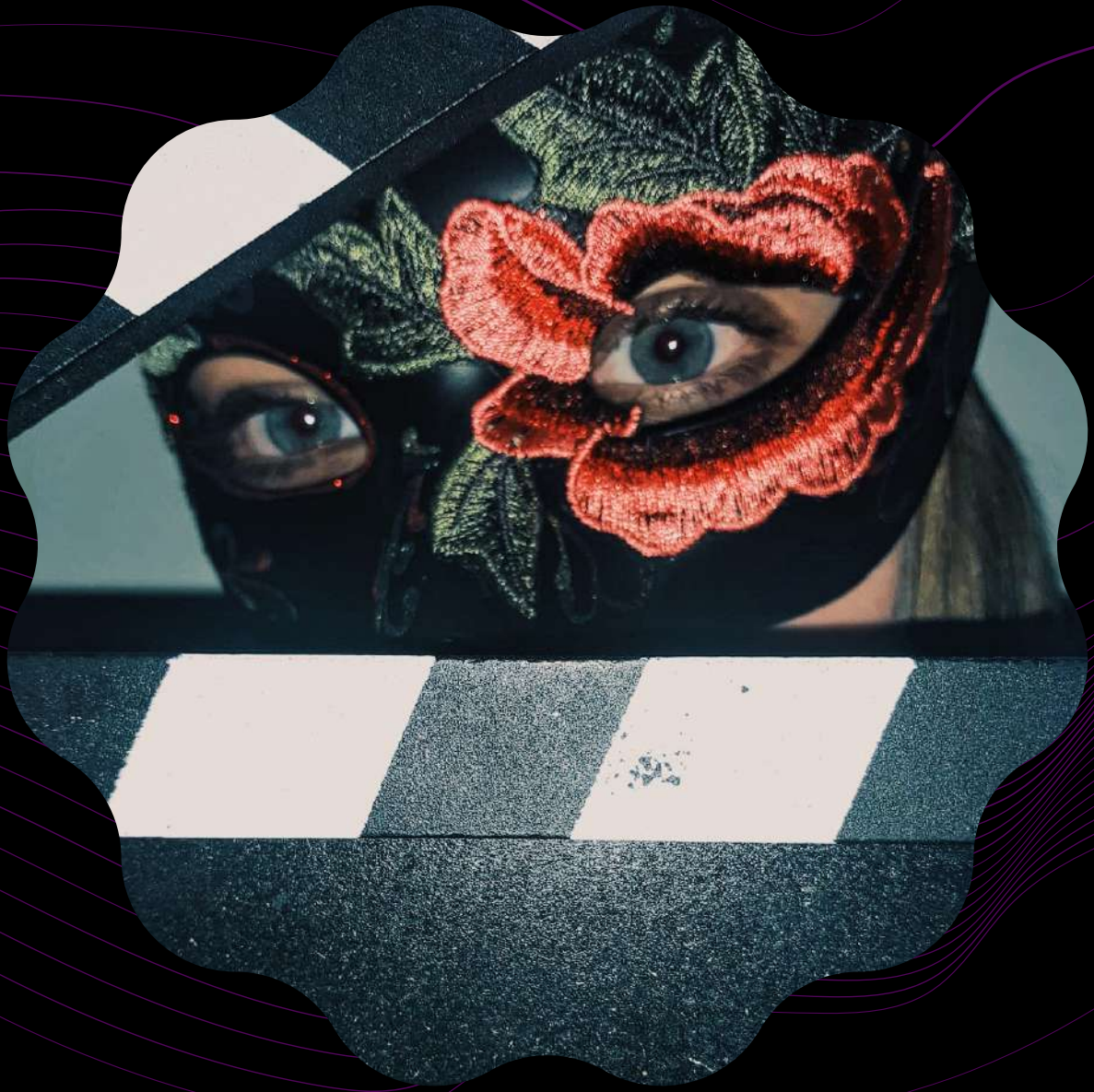

MĂŞTILE NOASTRE ● Masca-obiect are două roluri: pe cel de ocultare, de ascundere, şi pe cel de transformare. Exact aceleaşi roluri au fost preluate şi de masca psihică. Rămânem ascunşi, nevăzuţi şi necunoscuţi în spatele măştilor noastre şi devenim ce vrem să părem în faţa celorlalţi ● **SANDU ALEXANDRA**

COSMOS ● Cu toții ne-am întrebat: „cine suntem?” și „de unde venim?”, cel puțin o singură dată în viață. Trăind în vremuri post-adevăr, ne căutam răspunsurile în numeroasele surse de care dispunem, dar uneori trebuie să învățam să căutam în noi ● **ILIE VALENTIN**

SINGURĂ ÎN LUME ● Simțeam deja o grabă infernală în cotidian, care îmi dădea realitatea peste cap ori de câte ori putea. Acum s-a alăturat și frica. Frica mi-a devenit cel mai mare DUȘMAN. Dar nu frica mea, pentru că, realist vorbind, eu nu simt frică în aceste timpuri, ci dezamăgire. Frica străinilor, frica celor dragi mie, frica prietenilor, frica familiei, frica este un dușman care îi trezește pe mulți dimineața și îi hrănește pe parcursul zilei. Poate că, totuși, și mie îmi e puțin frică de cum se va schimba lumea noastră, pentru că realitatea de zi cu zi s-a schimbat ● COSTEA ANTOANETA

DUALITATEA EULUI ● Apelăm la ierarhii, dar ajungem să trăim anarhii. Ne dorim să spunem ce gândim, dar recurgem la tăcere. Ne schimbăm continuu în încercarea de a fi cât mai buni, de a fi altcineva decât suntem. Ne alocăm o anumită mască unei situații specifice și ne bazăm pe faptul că lumea nu observă ce simțim cu adevărat ● **POTINTEU ANDREEA**

MASCA ÎN TREI ANOTIMPURI ● Această bucată de pânză, cu filtru sau fără filtru, a ajuns încet-încet lucrul cel mai prețios când vine vorba de păstrarea sănătății tale și a celor din jur, dar și în ceea ce privește respectarea legii ● DINU ALINA

https://biblioteca-digitala.ro / https://unibuc.ro

A STORY BEHIND EACH WINDOW ● Am încercat prin proiectul meu să surprind ceea ce se întâmplă în spatele ușilor închise, în spatele ferestrelor, atunci când toată lumea este obligată să-și petreacă viața în casă. Brutalitatea virusului este indicată de către masca de schi, un sinonim al măștii pe care suntem obligați să o purtăm zilnic atunci când ne părăsim casele ● **TUINEA GEORGETA-CORINA**

CONTACTUL VIZUAL ● Foarte puțini dintre noi au luat în considerare până acum importanța pe care o au ochii într-un dialog. Ce pot transmite ei, ce spun despre tine și cum sunt văzuți de catre ceilalți. Acum, ei sunt cei mai importanți, fiind acoperiți în majoritatea timpului de diverse obiecte vestimentare sau de protecție ei au rămas singurul mod prin care ceilalți au un prim contact cu tine ● GHEORGHE SORIN

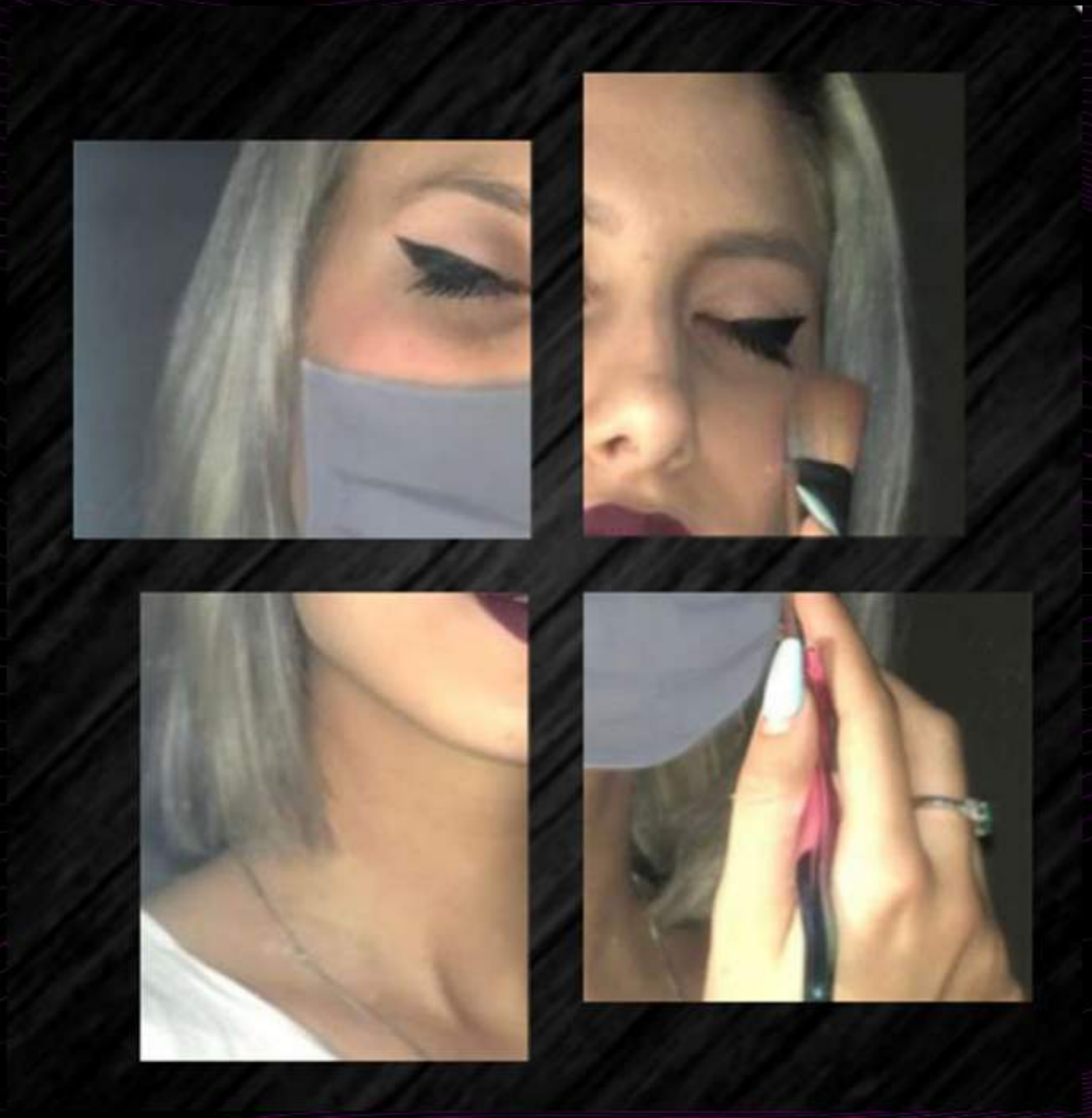

DE-A V-AȚI ASCUNSELEA ● „Libertatea a murit. Trăiască libertatea!" S-a întâmplat, ne-am întâmplat, să dăm utopia din vise pe distopia din real și să începem să ne jucăm viața schizofrenic, dezorientați, refulând în noi. Masca s-a dublat, iar aparența își caută noi forme ● **COVACHE MĂDĂLINA SIMONA**

MASCA, O ANTIFORMĂ LA SUPRAFAȚĂ ● Antiforma fotografiilor realizate poate fi surprinsă în modelul disjunctiv, un circuit neliniștit, care pornește din adâncuri și își atinge vârful odată cu recipientul pe care se sprijină. Rădăcinile exterioare, tari și rigide ale copacului, urmează un circuit dada neontrolat, întâlnind pe-alocuri un nod: masca, ce creează conexiuni ● **FRUNZARU EMILIA**

PIESA DIN PUZZLE ● Uneori, piesele unui *puzzle* se potrivesc în același loc, însă doar unele redau imaginea de interes, restul sunt doar completări de fundal. Așa este și în viață: oamenii se potrivesc precum acele piese de ***puzzle.*** Așadar, oamenii își creează o mască socială din mai multe piese combinate care alcătuiesc imaginea completă, conturată din lumini și umbre, având o combinație perfectă de defecte și părți bune ● LAZĂR ANDREEA

ANOTIMPURI MASCATE ● Patafizica este un element care își face simțită prezența în lucrarea mea. M-am transformat în reprezentare, aceasta fiind un element ce definește postmodernismul. În timp ce în modernism avem obiectul în sine, opera, în postmodernism noi suntem opera de artă. Am combinat astfel nevoia și obligația de a purta mască într-un mod de exprimare a situației actuale din întreaga lume ● **MĂNESCU MARA**

TĂCERE, IRONIE ȘI ABSENȚĂ ● Într-o artă imprimată, netezită în antiformă. Întâlnind pe furiș, doi ochi cufundați. Obosiți și însprâncenați. În care se citește a neamului poveste. Și-o dorință însetată, de iubire măcinată ● **FILIP ANA MARIA**

LAMRONA ● Ora 23:45. Stai, vorbesc prostii, e ora 23:47. Dar ce am făcut oare în cele două minute de când tastez din greu la ultimele capitole pe care le mai am de scris? Miros o portocală, o gust și zâmbesc, e un test la care îmi doresc să trec cu brio de fiecare dată... Psss, aici, aici! Sunt eu, ... ! Nu, nu din nou! Pleacă, te rog, pleacă! E timpul să ieși și să mă lași să-mi continui viața pe care mi-o doresc! E timpul să-ți iei toate scrisorile în care îmi ceri scuze că ai distrus totul! Știi măcar cât timp a trecut de când nu mi-am văzut familia din cauza ta? Pleacă, te rog... Nu mai am timp de tine, de du-te vino-ul tău, de care m-am saturat! Și îți jur! E ultima dată când îți mai răspund! Pleacă! E timpul să ne vedem de drumurile noastre!... Totuși, cred că mi-ar fi greu să încep o nouă viață, să mă întorc la normalul meu... STAI, STAI! Așteaptă-mă! Vin cu tine! Te rog, am obosit aici...

● **NICA GABRIELA**

SCHIZOFRENIE ● Deconstrucția realității. Despre moarte și fotografie. Tot mai profund cunoaște-te. În lupte grele te-ai născut și soarta ți-ai decis. Pierderea chipului în Universul rece. Și doar din oase și din goluri, pentru ultima oară. Un microcosmos ți-ai creat și în tine l-ai închis ● **DRĂGAN ALINA VALENTINA**

LIBERTATE ● Încă o dată societatea este privată și constrânsă, o ipostază a prezentului, regasită sub altă formă și în trecut. Trecutul și prezentul sunt, în același timp, elemente adevărate și neadevărate ● **NICULESCU ANDREEA**

SELFIE CU TRECUTUL ● Gândurile-mi merg în direcții periculoase, iar tristețea prinde acum o formă persistentă, care se resimte în faptul că suntem nevoiți, de fapt, să nu mai simțim ● **STOICESCU STELUȚA**

CE LAȘI ÎN URMĂ ● Urme ale lor, ale noastre. Urme lăsate, măști aruncate, care poartă o parte din ei… Absența întregului descoperirea părții conduce la anarhie, la nefiresc. Ei își abandonează măștile, scutul dar distopia continuă ● **GOMOLEA CRISTINA**

MĂȘTI APARENTE ● Fie că ești un client fidel, fie că ești un susținător, ai totuși un brand căruia aparții sau căruia ai dori să aparții. Astfel că, atunci când dorești să cumperi ceva, mai întâi vei lua în considerare brandul și mai apoi produsul sau serviciul în sine. Dar ce se întâmplă atunci când alegi să te înconjori doar de branduri, ce ascunde acest comportament? Faci acest lucru involuntar sau este doar o mască? ● MARCU VIORELA

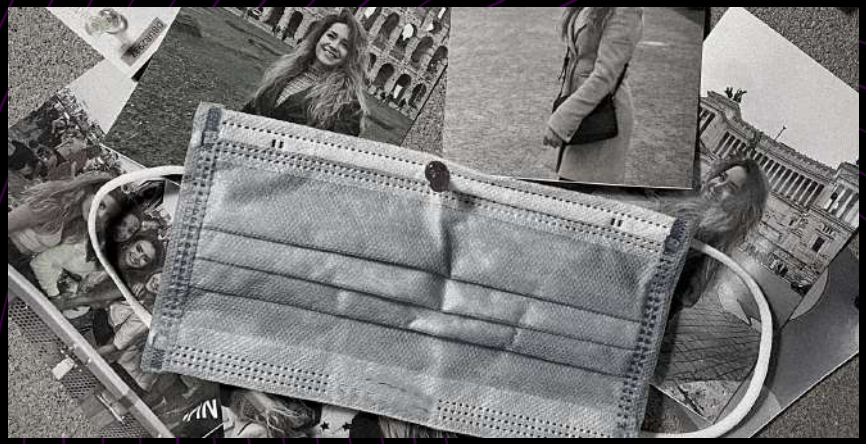

PINBOARD ● Masca a fost simbolul anului 2020 pe un pinboard. Masca a fost tăcere, a fost anarhie, a fost absență ● **POPA ALEXANDRA**

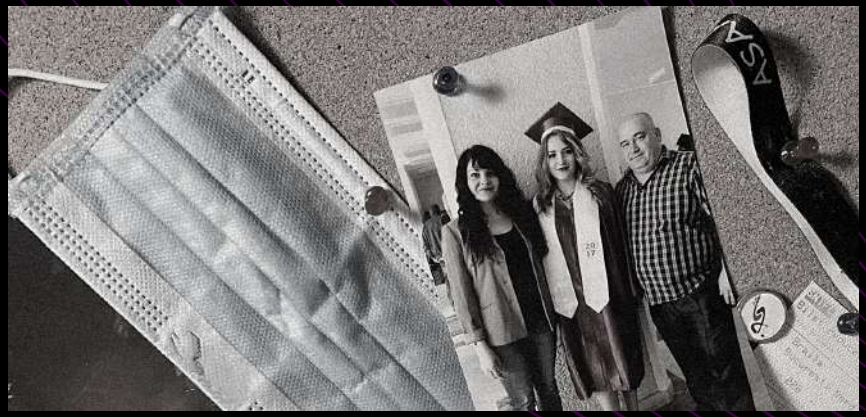

MASCA ● Oamenii cu care intri în contact în afara casei tale **nu se mai uită** la tine și își zic: „Uite ce zâmbet frumos are!", „Oare de ce plânge?", „Pare gânditoare..". **Acum** se uită la un om al cărui chip este acoperit, plin de mister ● **POPESCU MARILENA - DANIELA**

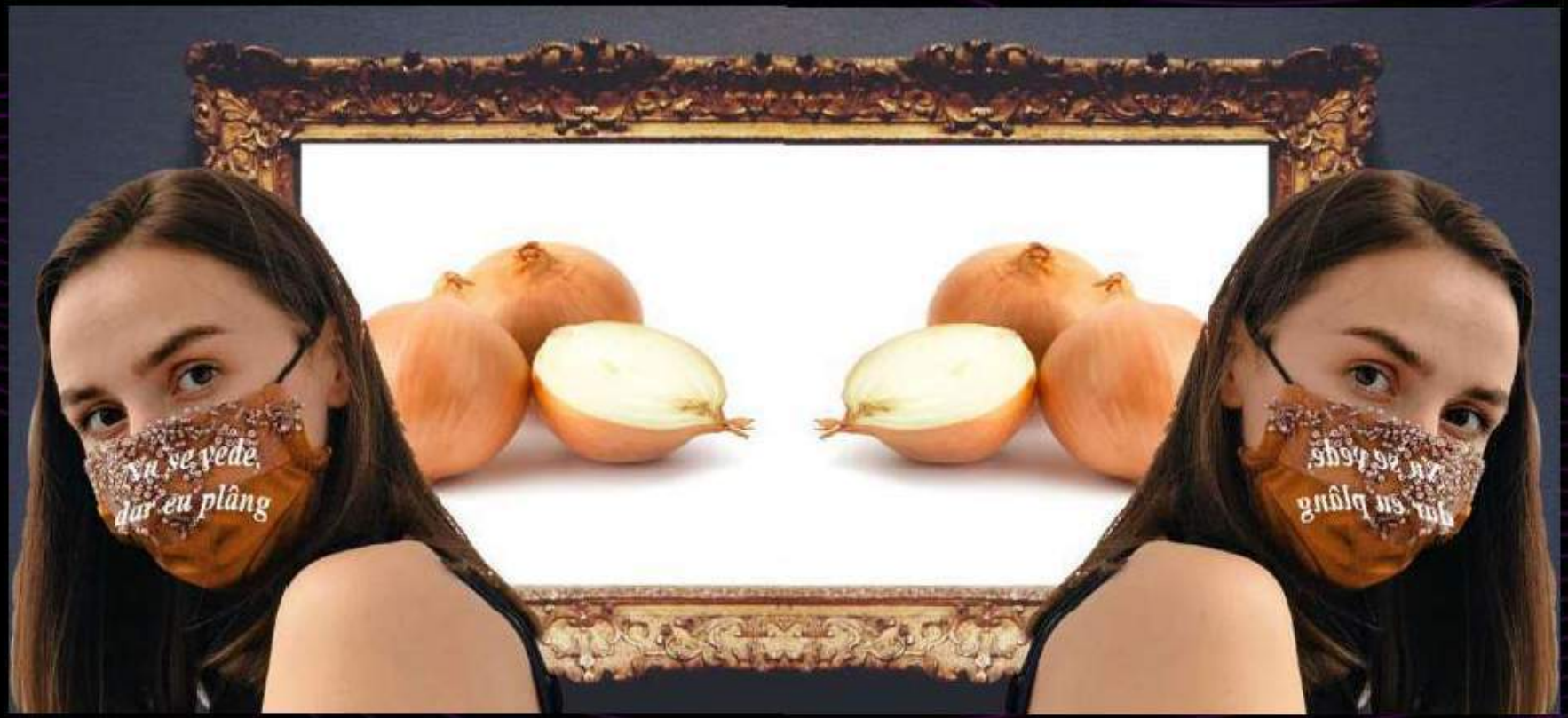

Nu se vede, dar zâmbesc
Nu se vede, dar sunt furioasă

UNIVERSUL ASCUNS ÎN SPATELE MĂȘTII ● Absența de realitate este începutul dispariției într-o lume care ne aparține doar nouă. Masca poate fi zidul după care ne putem ascunde, pentru a conserva propria intimitate, și totodată elementul care să îi facă pe alții atenți la alte detalii. Ea poate face separarea dintre aparență și esență. Ea induce ideea de diferență ● **ZAHARIA DENISA**

MASCA PRIVIRII ● Un șofer de taxi spunea că obișnuia să se piardă în detalii nesemnificative ale feței înainte de existența măștii. Pe când acum nu ne putem uita decât la ochi. Nimic altceva. Și nu ne-a rămas să transmitem decât cu ochii. Nimic altceva. Conform șoferului meu de Uber dintr-o oarecare noapte de vară târzie, măștile ne ascund în aparență fața, dar ne dezvăluie emoțiile. Masca subliniază ochii, atât în sens propriu, cât și figurat ● MAFTEI CRISTINA

DORINȚA DE SUB MASCĂ ● Prin joc, concept specific postmodernismului, am reușit să transform imposibilul în posibil – „în termeni postmoderni, vorbim doar despre o trăire parțială, limitată în timp, localizată, **nu avem de-a face cu un rezultat,** cu un scop". Astfel, un șezlong, o pereche de ochelari de soare și o imagine cu o plajă exotică au creat cadrul perfect pentru o după-amiază în propriul apartament. Am trăit clipa și m-am bucurat ca și cum aș fi în vacanță. „Plaja de la etajul cinci" încă există ● **MIHĂILĂ GEORGIANA - CORNELIA**

FĂRĂ ZÂMBETE ● Dovedit științific este faptul că, atunci când o persoană ne zâmbește, automat ne vine și nouă să zâmbim. Se spune că zâmbetul și râsul sunt contagioase, de aceea întâlnim persoane pe stradă care, fără motiv, îți zâmbesc, iar acest zâmbet îți provoacă, automat, o stare bună. Se întamplă des să ai o stare proastă și un zâmbet al unui străin să te facă din nou să te bucuri de ziua respectivă. Însă, acum, acest lucru e limitat de mască ● REGHIAN ARIANA

D.E.H.U.M.A.N.I.Z.A.T.I.O.N ● Stau adesea și mă gândesc: încotro ne îndreptăm? Eu sunt aici, dar oare sunt în locul potrivit? Nici nu știu, dar aici mă simt în siguranță departe de toți, conștientizându-mi, totuși, absența. Știu că sunt schizofrenic, dar dacă acesta este de fapt adevărul în care noi trăim?

● **RUDĂREANU LUCIAN**

CLASICELE ȘI MASCA ● *Insight*-ul de la care a pornit această lucrare a fost un simplu impuls, o reacție stranie stârnită într-o seară, uitându-mă la un film. M-am întrebat atunci de ce doamna se plimbă prin aeroport fără mască? De ce nu poartă nimeni mască? ● **BUCUR TEODORA**

biblioteca-digitala.ro / https://uniburr.ro

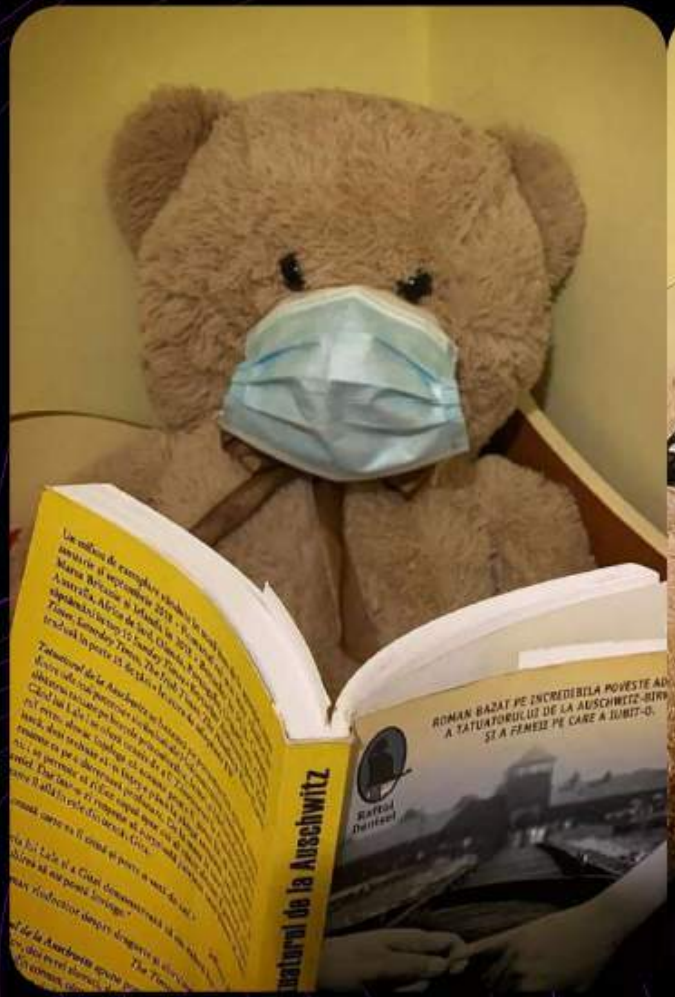
Tatuatorul de la Auschwitz
Heather Morris
ROMAN BAZAT PE INCREDIBILA POVESTE A TATUATORULUI DE LA AUSCHWITZ-BIRK
ȘI A FEMEII PE CARE A IUBIT-O.

DACĂ EI POARTĂ MASCA, SCUZA TA CARE ESTE? ● Măștile de protecție au intrat în rutina noastră zilnică tot mai mult în ultimele luni și pare că se regăsesc pe lista obiectelor indispensabile. Dacă până acum nu plecam de acasă fără portofel, bani, chei, astăzi, prioritățile sunt altele: mască, dezinfectant, poate și mănuși. Toate acestea au devenit un simbol al vremurilor actuale, unde COVID-19 este răul pe care nimeni nu îl vede, dar care este cel mai viral și care pândește la fiecare pas ● **BĂȘTIC ANDREI**

IDENTITATE FRAGMENTATĂ ● **Identitatea** fiecăruia devine fragmentată, iar fiecare fragment acaparat de entități diferite, fisurile intensificându-se până în proximitatea tragică a alienării de ceea ce am fost, suntem, am fi putut fi, dacă ne-am fi concentrat în direcția potrivită ● **PUPĂZĂ MONICA**

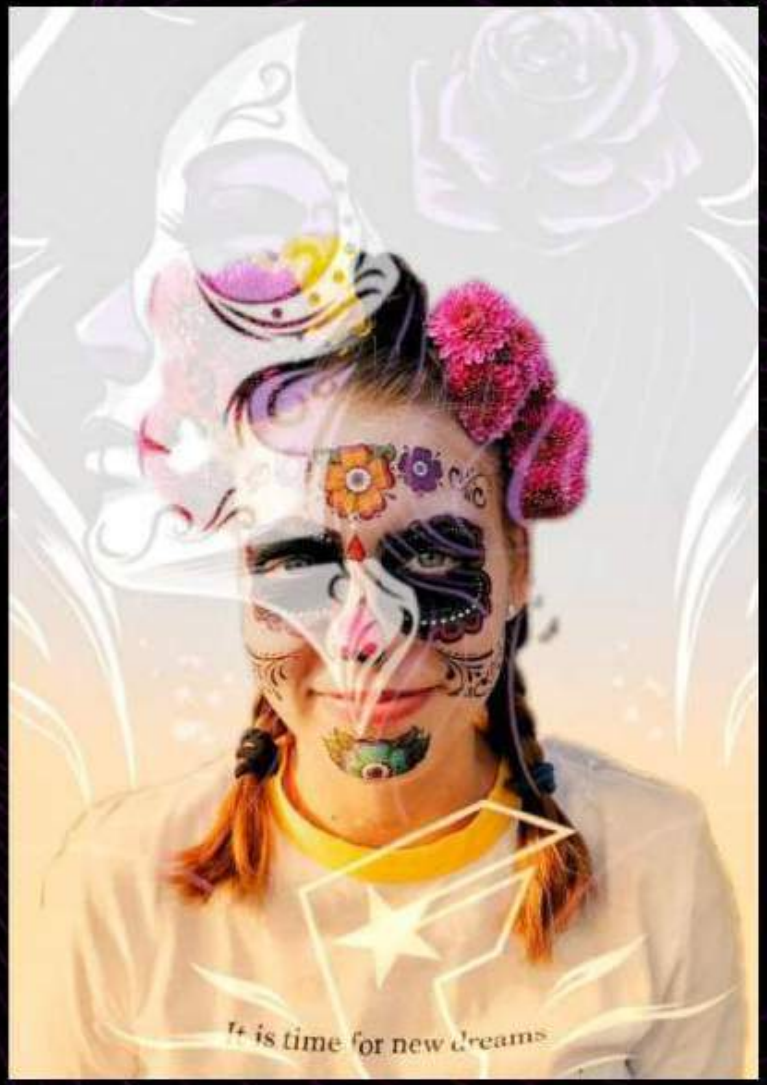

REINTERPRETARE ● Este vorba, în această situație, de o reinterpretare a personajelor şi a măştilor şi de o nouă semnificaţie dată lor. În postmodernism simbolurile dispar, nu mai există cauzalitate şi nici logică după care se întâmplă lucrurile ● **IONIȚĂ ANA MARIA**

COMUN ● Acum aproape 200 de ani, când a apărut fotografia, ea a fost văzută ca fiind un document perfect de a reda realitatea și subiectul. Tehnologia și dezvoltarea camerelor au făcut ca fotografia să fie mai clară și realistă, iar faptul că ea a reușit să expună faptele vieții din spatele fațadelor și publicului a devenit în scurt timp o mărturie credibilă a realității. ● MĂNESCU RUXANDRA

MASCA – NOUL SIMBOL AL IUBIRII ● Iată cum în noua realitate dragostea este dovedită prin distanțare, nu prin atingeri și zâmbete, așa cum eram obișnuiți până acum ● **PANĂ MIRUNA**

HAOS, ABSENȚĂ ȘI ANORMAL ● Ce văd la fiecare pas? Haos și absență. Ce simt cu fiecare bătaie de inimă? Parcă un haos și mai mare, alături de un vuiet metalic, asemenea unui țipăt prelung, parcă menit să se asorteze cu armura mea ● **DISANTOLO ALESSANDRA**

O „MASCĂ" O
POARTĂ PE
ALTA

PERSONA ● Individul postmodern nu știe ce este acela un om. El trăiește, dar își proiectează o anumită mască. Masca era folosită în Grecia Antică de către actori pentru a interpreta diferite roluri pe scena teatrului. Așadar, masca nu este ceva real, ci ceva mincinos, o realitate virtuală, dacă e să o definim prin termenii contemporani ai informaticii. Această minciună trebuie să o repudiem și să ne îmbrăcăm într-un **adevăr care,** în acest caz, este persoana ● CONSTANTIN IOANA

IUBIREA ÎN TIMPUL PANDEMIEI ● Vor fi săptămâni? Luni? Mai mult până la revederea persoanei iubite? Una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă cuplurile acum este să decidă cât de multă apropiere și câtă separare își doresc unul de celălalt ● **SIMA BIANCA ȘTEFANIA**

MASCA PERSONAJ ● Acestea sunt personaje într-un joc al iubirii, pus la încercare de aceste vremuri pandemice. Regula jocului este reprezentată de purtarea măștii, respectiv a căștii. Personajele sunt dornice să se reîntregească, să revină la normalitate. Singura modalitate prin care personajele pot câștiga acest joc, pus în scenă de însăși viața, este aceea de a se conforma regulilor ●**LEFTER MARIA CRISTINA**

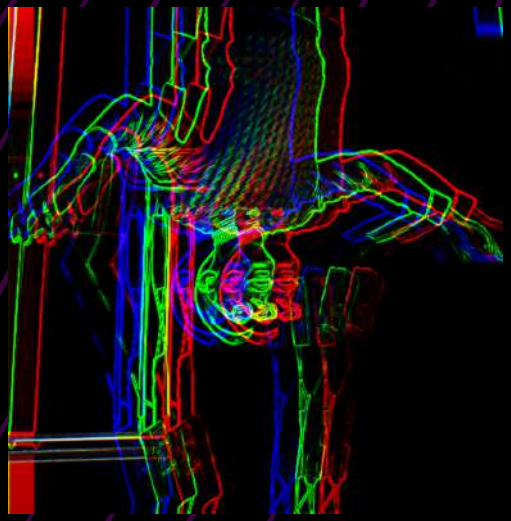

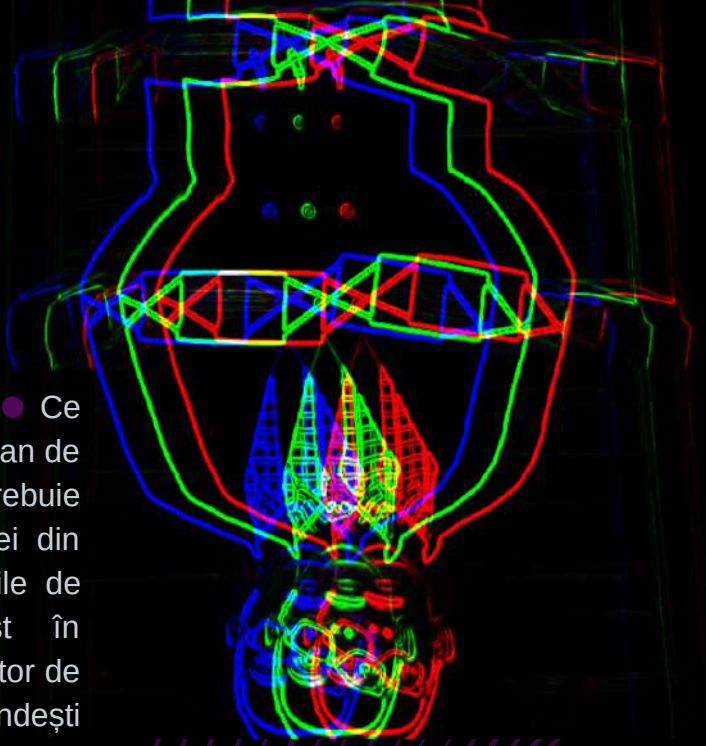

THIS PUPPET IS OUT OF ORDER ● Ce vor face aceste păpuși când domnul Pan de Mie decide pe nepusă masă că ele trebuie să (se) joace doar în fața oglinjoarei din propria casă, purtând simultan rolurile de performer, spectator și specialist în teatrologie, ba poate chiar și de operator de lumini, forme și culori? Și când te gândești că necazul cel mai mare e că nu se mai fabrică oglinzi ca pe vremuri, deci slabe șanse ca o biată marionetă să treacă într-o lume mai pe placul ei, după cum făcea Alice odinioară ● **ȘTIUCĂ ALEXANDRU**

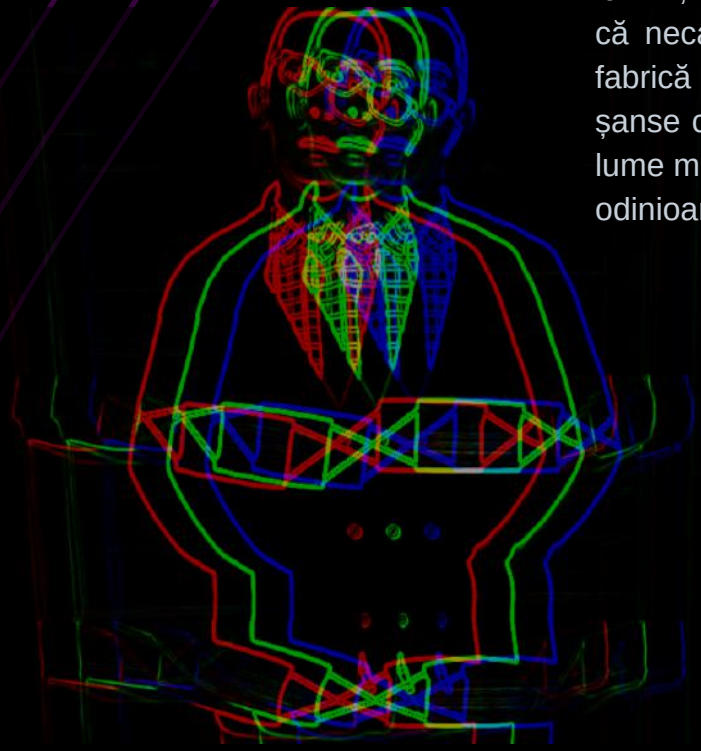

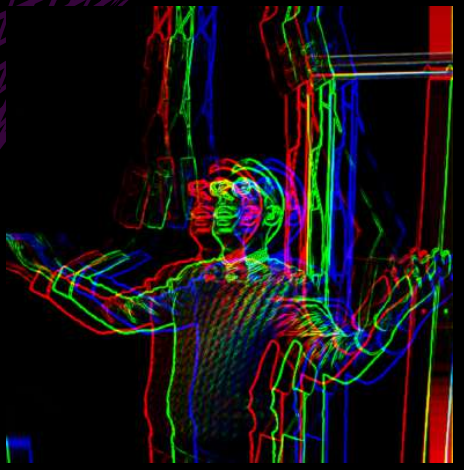

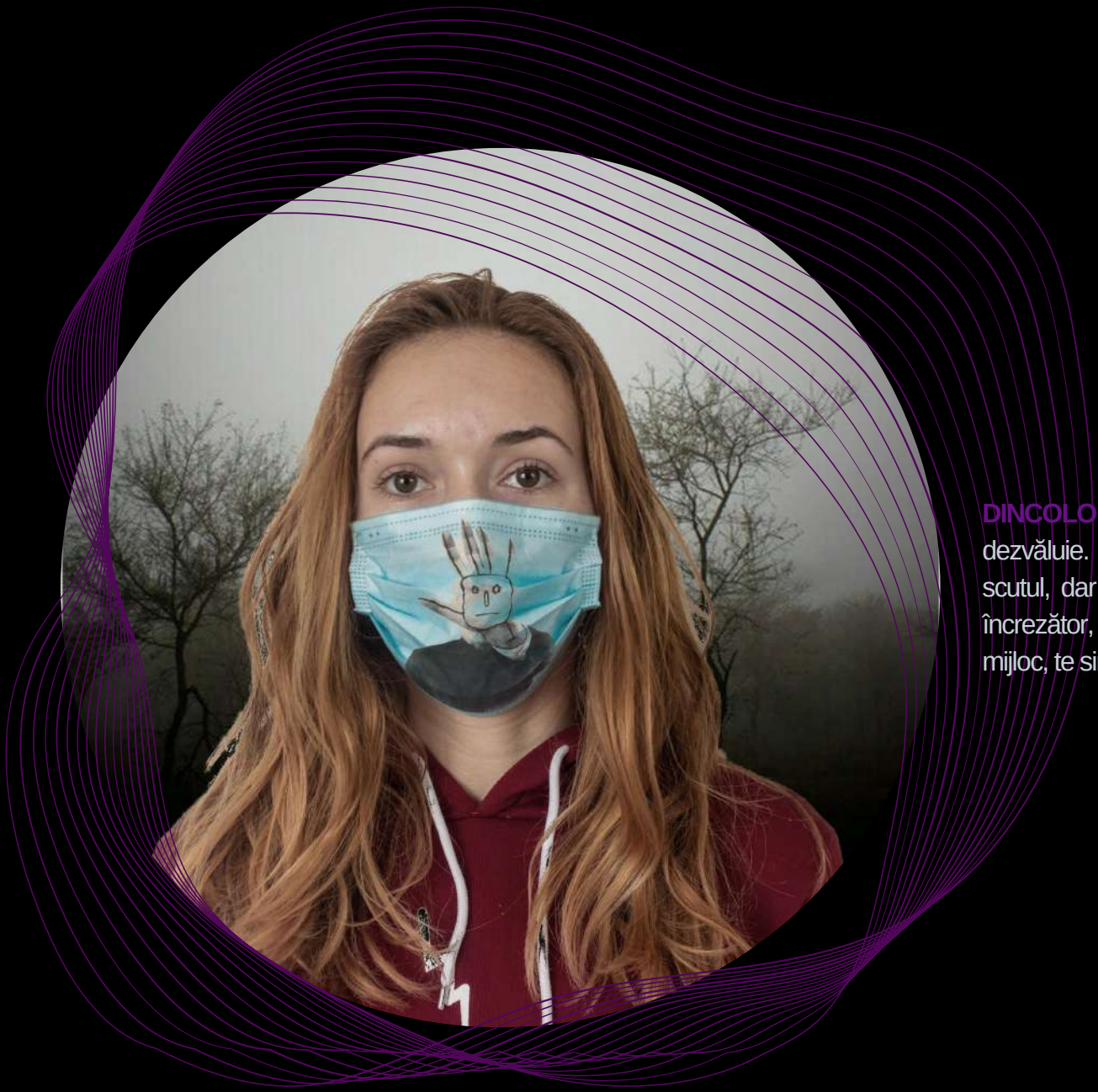

DINCOLO DE PRIVIRE ● Acoperă și în același timp dezvăluie. Vrei să fii Soare, dar emani furtună. Ți-ai pus scutul, dar ți-ai întins sufletul pe tavă. Ieși din casă mai încrezător, spunându-ți că ei nu te văd, dar odată ajuns în mijloc, te simți încolțit ● **GHEORGHE MARIANA**

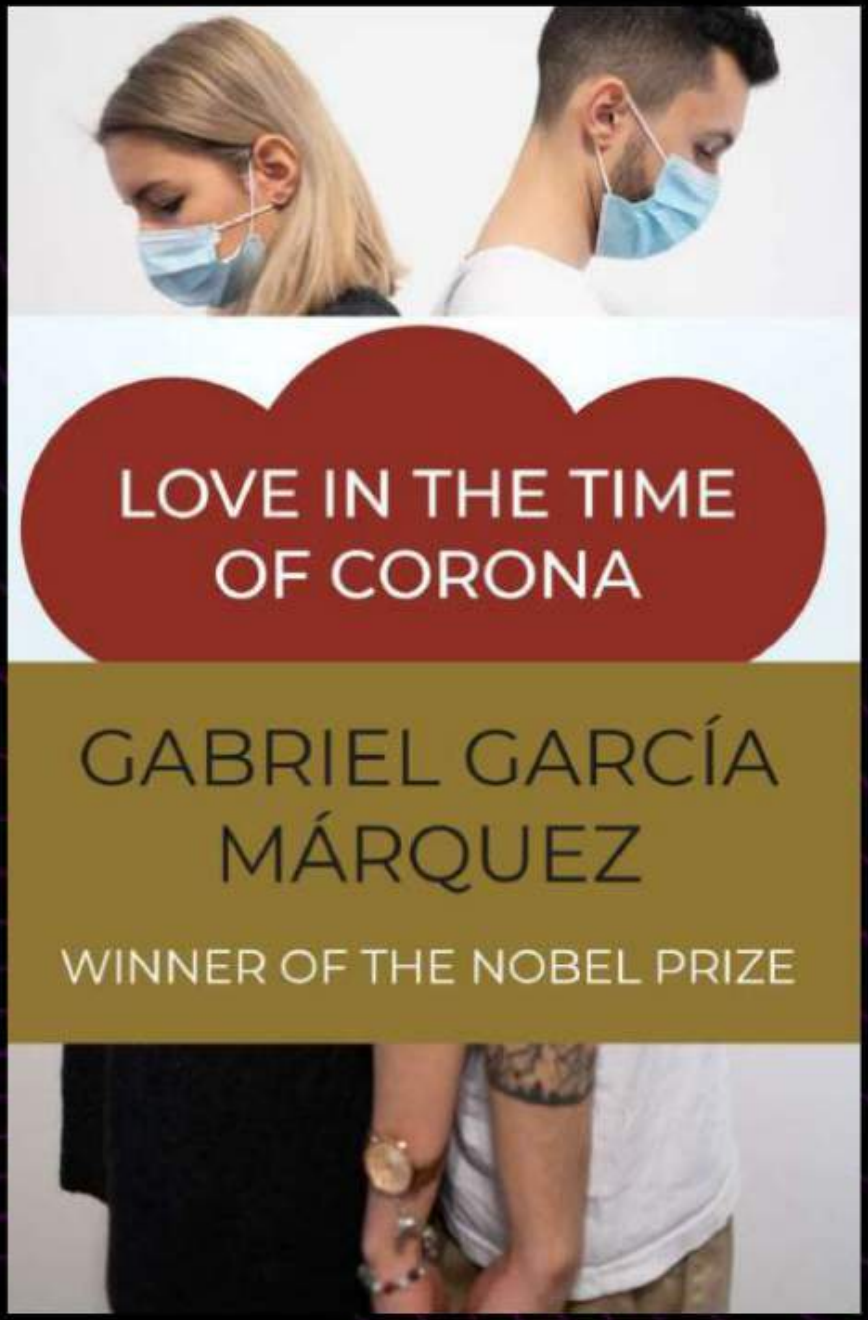

LITERATURA ÎN PANDEMIE ● Cum pot captura prezentul continuu, **al meu** și al tău, mai bine decât prin prisma unora dintre cele mai cunoscute titluri din literatură? (...) M-am transformat pe mine în imagine, m-am adaptat conceptului și am devenit parte din fotografii ● **TATU GEORGIANA**

CU *MASCĂ*, ÎN FEL ȘI *CHIP*. În multe dintre limbile romanice (mai puțin în a noastră), chipul este desemnat ca o realitate de văzut, ca un semn situat în teritoriile vizibilității și, implicit, ale lizibilității. În franceză, de pildă, *visage* provine din participiul trecut (*visus*) al verbului *videre* („a vedea"). E firesc, așadar, să asociem chipul cu ceea ce poate fi văzut, arătat, expus privirilor celorlalți și, ulterior, citit și interpretat. Spre deosebire de alte părți ale corpului, care sunt mai mult sau mai puțin drapate, în funcție de convențiile epocii și de îndrăzneala fiecăruia, fața rămâne să întâmpine, sfios sau dezinvolt, ochii care se plimbă peste contururile ei, insistând uneori nepermis de mult asupra detaliilor.

Din această perspectivă, ocultarea figurii poate părea nefirească, chiar și atunci când, în spatele acestui gest, regăsim firele ce ne poartă către o suită de motive bine întemeiate, de natură ritualică, religioasă, socială, politică sau medicală.

Hieroglifă a identității, chipul transmite simultan vulnerabilitatea și forța celui care se înfățișează semenilor. El este același și mereu altul, căci vârsta îi adaugă treptat liniile și încrețiturile stărilor afective în care ne-am scăldat de-a lungul timpului.

Marcel Proust îl compara cu o divinitate din teogonia orientală, a cărei imagine este supraetajată și compozită, precum boabele de strugure dintr-un ciorchine, așezate în planuri diferite, imposibil de surprins simultan. Acestei reprezentări de diamant multifațetat i s-a adăugat anul pe care cronicile îl vor reține multă vreme de aici înainte drept timpul pandemiei, una în care chipul a fost fragmentat, iar partea lui inferioară ascunsă, din rațiuni de protecție medicală. Așa a revenit masca pe scena lumii contemporane, părăsind spațiul ritualurilor inițiatice, podeaua teatrului, străzile și piețele carnavalurilor sau ale *commediei dell'arte* și transformându-ne, de pe o zi pe alta, pe toți în actori. De data aceasta însă, ea pierde fascinația misterului sau puterea de semnificare a rolului prestabilit (încifrat în trăsăturile ei încremenite), pentru a accentua sentimentul ambivalent al fricii de boală (și, implicit, de moarte), dar și al temerii ivite din gândul depersonalizării, al pierderii identității. Cu mască sau fără mască – a fost, pentru unii, întrebarea acestui răstimp neobișnuit. Acceptarea sau refuzul ei a împărțit iarăși lumea în două, ca în orice situație ce pune dinaintea oamenilor alegerea.

Cu mască, chipul este doar pe jumătate arătat și devine, adesea, de nerecunoscut, chiar dacă – încearcă să ne liniștească Bill Bryson (*Corpul. Ghid pentru cei care îl locuiesc*, trad. de A. R. Lutic, Iași, Editura Polirom, 2021, p. 85) – „zone întregi din creier sunt dedicate exclusiv recunoașterii faciale". Câmp de luptă pentru câteva mii de microexpresii faciale, chipul este și frontul pe care ni se dezvăluie acele forme universale, pe care Paul Ekman le-a cercetat inclusiv la unele triburi din Papua Noua Guinee, ajungând la concluzia că ele pot fi identificate la toate populațiile globului: frica, furia, uimirea, plăcerea, dezgustul și mâhnirea.

Tot el a constatat că expresia facială cea mai răspândită este zâmbetul, camuflat în vremea din urmă sub mască. Poate de aici și manifestările de agresivitate din timpul pandemiei, căci, lipsiți de posibilitatea de a surprinde surâsul vecinilor, oamenii nu s-au mai întors către ei, în semn de reciprocitate, cu un zâmbet.

Purtată după toate normele sanitare, ținută spânzurată de gât sau ascunzând doar bărbia – „cea mai misterioasă trăsătură dintre toate, (...) specifică oamenilor", fără să „confere capului vreun avantaj structural" (dacă e să-i dăm crezare aceluiași Bill Bryson, op. cit., p. 87) – masca a devenit rapid un accesoriu obligatoriu ieșirii în spațiul public și unii au simțit nevoia să îl înnobileze. Texte și imagini dintre cele mai diverse s-au așternut în țesătura materialului, pentru a pune mărturie despre chipul dispărut, căci, nu-i așa?, mask is the new smile. Jocuri lingvistice, intertextualități, picturi celebre au devenit, în epoca reproducerii mecanice, un fel de a-ți afirma apartenența la un modus vivendi, la o comunitate sau la o profesie. Alteori, inscripțiile au funcționat ca o carte de vizită, ca o explicitare publică a unui statut social sau marital. De la cititor sub acoperire până la socru mic, o întreagă gamă de etichete a înlocuit surâsul, pentru a-l reflecta, simetric, în privitor. Un studiu lingvistic construit în jurul mesajelor de pe măști ar putea sublinia ironia, umorul și ingeniozitatea creatorilor care au vrut, într-o perioadă tulbure, să ne restituie zâmbetul interior.

***

Azi am trecut prin facultate. E tot acolo, la locul ei, doar pare nepopulată. De fapt, în zilele acestea de final de mai, își dau restanțele și măririle toți cei ale căror nume sunt îngropate în catastifele din arhivă. Prin amfiteatre răsună glasuri (în)cântătoare de acum câteva decenii, Eminescu și Densușianu schimbă priviri cu subînțeles, păzind colțurile Holului de Marmură, de parcă ar aștepta să înceapă balul. Copacul din curte nu mai spune decât verzi, uscatele le-a lăsat pentru iarnă, iar pisoii își caută raza de soare pe care să viseze tihnit la vremurile în care studenții ieșeau afară la o țigară și curtea devenea neîncăpătoare. Cu mască sau fără mască, eu tot acasă m-am simțit. Și mi-am imaginat vernisajul mut al unei expoziții dedicate acestui obiect semiofor (Krzysztof Pomian, ***Collectors and Curiosities. Paris and Venice, 1500-1800,*** Cambridge, Polity Press, 1990).

Mi-am în-CHIP-uit Holul de Marmură din strada Edgar Quinet, înțesat cu studenți și profesori, veniți să sărbătorească urma unui fenomen. Masca era doar o amintire, chipul revenise à l'honneur.

● **Conf. univ. dr. CRISTINA BOGDAN**

De ce să porți o mască, dacă nu mai ai chip?

EMIL CIORAN

CUPRINS

Conf. univ. dr. Alexandra Crăciun 6
Greu Răzvan 5
Apostu Diana 8
Nicolae Cătălina 10
Petre Irina 11
Iacob Eliana Andra 12
Constantin Andreea-Cosmina 13
Chibrit Florentina 14
Măiță Ana-Maria 15
Bernacik Brîndușa 16
Năvârcă Oana-Gabriela 18
Ioniță Andreea-Mihaela 19
Mitrache Delia 20
Ion Cristina 21
Cheoseaua Mădălina 22
Câmpanu Ioana-Maria 23
Stoica Adina 24
Buescu Andreea-Raluca 26
Anghel Robert Mihai 27
Manolescu Bogdana Luiza 28
Olaru Cristina 29
Porumb Bianca Ioana 31
Nițu Andrada 32
Pița Ana-Maria 33
Toader Ioana 34
Ioniță Lorena 35
Stoian Maria Sorina 36
Dulea Denisa 37
Mucterem Tamara 38
Erculescu Ana 39
Gheorghe Alexandra 40
Corciovă Andreea-Maria 41
Crăciun Camelia 42
Murgea Cristina-Andreea 43
Toma Ana 44
Covei Marian 45
Tănase Raluca 46
Jica Bianca 47
Mera Ruxandra 48
Contantu Corina-Nicoleta 49
Lățosu Corina 50
Dumitru Andreea 52
Nuță Bianca Andreea 53
Bratu Teodora Alexandra 54
Poșarile Maria 55
Dumitru Ioana Alexandra 56
Andrei Mihaela Daniela 57
Baciu Maria 58
Simpetru Andreea 59
Bălan Cristina 60
Lefter Alexandra 61
Suțu Miruna 62
Bălan Cătălin 64

Stoica Silvia 65
Petre Irina 66
Marin Georgiana 67
Radu Alexandra 68
Iova Marina Renate 70
Istrate Adriana 71
Ghimpețeanu Ioana Claudia 72
Ciubotariu Beatrice 73
Vasile Aida Andreea 74
Sandu Alexandra 75
Ilie Valentin 76
Costea Antoaneta 77
Potinteu Andreea 78
Dinu Alina 79
Țuinea Georgeta Corina 80
Gheorghe Sorin 82
Covache Mădălina Simona 83
Frunzaru Emilia 84
Lazăr Andreea 85
Mănescu Mara 86
Filip Ana Maria 88
Nica Gabriela 89
Drăgan Alina Valentina 90
Niculescu Andreea 91
Stoicescu Steluța 92
Gomolea Cristina 93
Marcu Viorela 94
Popa Alexandra 95
Popescu Marilena – Daniela 96
Zaharia Denisa 98
Maftei Cristina 99
Mihăilă Georgiana – Cornelia 100
Reghian Ariana 101
Rudăreanu Lucian 102
Bucur Teodora 103
Băștic Andrei 104
Pupăză Monica 105
Ioniță Ana Maria 106
Mănescu Ruxandra 107
Pană Miruna 108
Disantolo Alessandra 109
Constantin Ioana 110
Sima Bianca Ștefania 112
Lefter Maria Cristina 113
Știucă Alexandru 114
Gheorghe Mariana 115
Tatu Georgiana 116
Conf. univ. dr. Cristina Bogdan 117

9 786061 612567